

RESURSE SPIRITUALE

IARNA 2002

Închinare și laudă

- Charles T. Crabtree **Muzica pentecostală și păstorul** 1
În timp ce ne pregătim pentru secerișul zilelor de pe urmă, ne va fi de mare folos să aruncăm o privire asupra dinamicii și rolului muzicii în biserica pentecostală.
- James K. Bridges **Cântând Domnului** 4
Există câteva principii biblice pentru cântare și muzică, care trebuie respectate pentru a ne asigura că închinarea ajută biserica să-și împlinească scopul pentru care există.
- Paul Ferrin **Închinarea pe care nu o vede nimeni** 7
Corurile de copii sunt un mijloc excelent prin care copiii pot fi învățați nu doar muzică, ci și modul în care să-L iubească pe Dumnezeu și să-L se închine.
- William P. Farley **Jonathan Edwards și Marea Trezire** 10
O prezentare concisă a vieții și lucrării celui despre care Martyn Lloyd-Jones a spus: „Prezența Duhului Sfânt este mai proeminentă în scrierile lui Edwards decât la oricare alt puritan“.

De asemenea, înăuntru . . .

- Douglas A. Oss **Darurile spirituale în biserica de astăzi (Partea a 3-a)** 16
- Donald A. Lichi **Ajutorarea oamenilor în biserică (Partea a 2-a)** 22

Conducătorii creștini se confruntă continuu cu obligații și cerințe care pot duce la diferite niveluri de stres. Cum trebuie să abordăm cerințele zilnice ale slujirii, familiei, finanțelor și relațiilor? Există atât de multe lucruri care ne distrag atenția încât ne este greu să găsim timp „să stăm la picioarele Mântuitorului și să ne bucurăm de părtășia Lui“ (Luca 10:39).

În ce mă privește, am descoperit că a petrece timp cu Dumnezeu în rugăciune și închinare este una dintre cele mai eficiente căi de a-mi înnoi vitalitatea spirituală. Deseori când auzim cuvântul închinare ne gândim la o activitate pe care o facem ca biserică într-un serviciu public. Cu toate acestea, eu cred că Dumnezeu îi cheamă pe păstori și pe lucrătorii creștini să-și dezvolte un mod de viață personal de adorare și laudă pentru Domnul Isus Hristos. Gândiți-vă numai la beneficiile unei vieți de închinare.

Închinarea purifică inima. Este dificil să participăm la o închinare biblică adevărată dacă în viața noastră există vreun păcat nemărturisit sau avem un duh răzvrătit. În timp ce ne închinăm Regelui regilor, Duhul Sfânt ne aduce aminte de păcatul nostru pentru ca să-l mărturisim și să ne pocăim de el.

Închinarea amplifică puterea și prezența Dumnezeului celui Atotputernic. Deseori în lucrare, sarcinile și îngrijorările pe care le purtăm ne ocupă gândurile și timpul. Când începem fiecare zi cu un timp de închinare, devenim mai

conștienți de puterea Sa extraordinară de a interveni. Pentru Domnul nimic nu este prea dificil și El nu ne va părăsi niciodată.

Închinarea ne oferă perspectiva lui Dumnezeu asupra oricărei probleme. Dumnezeu are controlul ultim asupra oricărei situații. El ne va călăuzi și ne va da înțelepciune când Îi cerem ajutorul. El este Păstorul cel Bun. Deseori când ne închinăm în duh și în adevăr El ne arată răspunsul la o nevoie specifică.

Închinarea permite ca pacea lui Dumnezeu să ne inunde inimile. Siguranța că „toate lucrurile să lucreze spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu“ chiar dacă s-ar putea să nu înțelegem în totalitate procesul prin care trecem dă pace inimii noastre. Este posibil ca acesta să fie cel mai mare beneficiu al închinării pentru conducătorul creștin.

De asemenea, adevărata închinare înseamnă să mulțumim lui Dumnezeu pentru cine este El. Cu cât ne închinăm mai mult lui Hristos cu atât Îl vom iubi mai mult și vom căuta mai mult voia Sa. Ce îți spune Dumnezeu în timp ce citești aceste rânduri? Cât timp a trecut de când nu ai petrecut timp singur cu Domnul închinându-te și cântându-I laude. Există victorie în laudă! Cred că acest număr important al Resurselor spirituale având ca temă închinarea va fi o mare binecuvântare pentru tine și lucrarea ta.

Bill L. Williams

Responsabil LIFE Publishers

în Europa de Est

RESURSE SPIRITUALE

Revistă publicată trimestrial de
LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL

Str. Ady Endre, nr. 33, 3700 Oradea, România

Tel. (0259) 136264, (0744) 624236, Fax (0259) 447180

E-mail: liferom@rdslink.ro, Web site: www.liferomania.ro

Colectivul de redacție

Redactor șef: *Bill L. Williams*

Editor: *Luca Crețan*

Traducător și tehnoredactor: *Ionel Socaciu*

ISSN 1454 – 1750

Articolele din această revistă au fost selectate și traduse din ENRICHMENT—un jurnal pentru lucrătorii creștini publicat de organizația Assemblies of God, SUA.

IMPORTANT: Având în vedere că unii cititori ai revistei ne-au solicitat numere suplimentare, anunțăm pe această cale că pentru continuarea publicării revistei contribuțiile dumneavoastră sunt binevenite. Cheltuielile pentru o revistă sunt de 15.000 lei și această sumă poate fi depusă de cei care doresc în contul nr. 874.1/ROL al lui LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL, deschis la BCR Oradea.

Muzica pentecostală și păstorul

În timp ce ne pregătim pentru secerișul zilelor de pe urmă, ne va fi de mare folos să aruncăm o privire asupra dinamicii și rolului muzicii în biserica pentecostală.

D E C H A R L E S T. C R A B T R E E

Ar fi dificil să accentuăm prea mult importanța muzicii în viața bisericii. Prin natura ei, muzica atinge sufletul și are o influență inerentă și puternică pentru bine sau rău. Scriptura prezintă muzica drept un instrument de laudă și

închinare înaintea lui Dumnezeu. Oricum, acest dar extraordinar poate fi folosit greșit și poate fi transformat în una dintre uneltele Satanei. Cu alte cuvinte, muzica este o forță spirituală și trebuie privită și folosită ca atare.

În această vreme Biserica începe să experimenteze cea mai mare trezire spirituală din istorie. În timp ce ne pregătim să culegem roadele zilelor de pe urmă, ne va fi de mare folos să aruncăm o privire asupra dinamicii și rolului muzicii în biserica penticostală.

MUZICA COMUNICĂ ATÂT MESAJELE VERBALE CÂT ʹI NONVERBALE

Versurile unui cântări sunt vitale pentru că oamenii le memorează după un timp. Acestea nu numai că vor fi repetate, dar vor continua să influențeze viața spirituală atâta timp cât cântarea este cântată. Mari adevăruri teologice pot fi învățate prin imnuri și coruri, dar și doctrine false și compromise pot fi comunicate prin muzica religioasă greșită.

Păstorul trebuie să se întrebe tot timpul: „Ce transmit muzicienii credincioșilor noștri dincolo de cuvinte?” Cuvintele pot fi adevărate, dar limbajul trupului său, duhul poate fi amăgitor. Muzicienii trimit mesaje greșite când:

- prezentarea devine un lucru în sine mai degrabă decât o laudă la adresa lui Dumnezeu;
- nu au nici o ungeră din partea Duhului și au eșuat în a-și pregăti inimile pentru lucrare;
- cei care conduc adunarea sunt apatici și slab pregătiți.

Ca păstor, ești liderul executiv al închinării și preotul muzicii. Trebuie să-ți iei în serios responsabilitatea în ce privește muzica. Mai mult, trebuie să știi ce este bine pentru credincioșii bisericii și să cunoști direcția spirituală pe care muzica trebuie să o ia pentru lauda lui Dumnezeu.

Cum trebuie să îți asumi rolul de lider în muzică; ce direcții trebuie să urmezi pentru a proteja biserica, chiar dacă încă permiți muzicienilor să se exprime cu bucurie și libertate?

PATRU CHEI PENTRU A MENȚINE EFICACE O SLUJIRE MUZICALĂ Cultura

Câteodată unii păstori de succes preiau o nouă adunare și se lovesc de necazuri chiar din prima zi. Pur și simplu nu se pot adapta. În același fel, alții acceptă un păstor nou și încep să facă schimbări radicale care duc la haos și diviziune. Cei mai mulți dintre slujitorii implicați sunt sinceri și capabili, dar nu înțeleg sufletul sau cultura sau biserica. Cuvântul „cultură” înseamnă totalitatea modelelor de comportament uman îngemănate în gândire, vorbire și muzică. Este tradiția distinctă și credința obișnuită specifice unui grup anume.

Biserica nou testamentală a fost sensibilă la diversele culturi din cadrul bisericii. În probleme de mântuire, apostolii au fost neschimbați. Dar când a venit vorba de caracteristici standardizate care nu erau în conflict cu Cuvântul lui Dumnezeu, ei au arătat o nemaipomenită flexibilitate și deschidere.

Când tăierea împrejur a devenit o problemă ce afecta mântuirea (Fapte 15), Pavel a fost de neclintit. A refuzat să cedeze presiunii liderilor iudei. El nu a permis unei tradiții să schimbe mesajul harului.

Când tăierea împrejur nu mai era o problemă de salvare, ci era doar culturală (Fapte 16), Pavel l-a rugat pe Timotei să fie tăiat împrejur pentru ca predicarea Evangheliei să nu fie împiedicată. În acel context, Pavel nu a compromis Evanghelia, ci s-a conformat culturii pentru a îndepărta o barieră din calea Cuvântului.

Fiecare biserică are cultura ei proprie și unică. Cei care nu se pot adapta și nu sunt de acord cu ea sunt punctul de pornire a diviziu-

nii. De cele mai multe ori când muzica supără, nu este o problemă de bine sau rău, spiritual sau nespirtual, ci este o problemă de neasemănare cu adunarea.

Echilibrul

Este acceptabil să introducem muzica nouă sau adaptări ale muzicii vechi în viața spirituală a bisericii. Chiar Biblia ne încurajează să cântăm Domnului o cântare nouă (Psalmul 96:1), însă ea nu spune: „Nu cântați Domnului cântări vechi”. Cartea Psalmilor este un fel de carte de imnuri care se vrea folosită mereu. Cheia este echilibrul.

Biblia spune că o persoană înțeleaptă, care este instruită în Împărăția cerurilor „este ca un gospodar care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi” (Matei 13:52). Aplicarea acestui adevăr biblic este de la sine înțeleasă. Un muzician înțelept, care se ocupă de muzică în biserică va face ca atât cântările noi cât și vechi să fie ca o bogăție adusă în fața bisericii.

Muzica nu ar trebui să fie doar pentru o parte a bisericii. Muzica spirituală are multe expresii. Un păstor înțelept se va asigura că există un echilibru în muzica unsă – mai rapidă, mai lentă, tradițională, contemporană, ceremonială și neceremonială. Dumnezeu este un Dumnezeu al varietății și primește lauda printr-o varietate de expresii.

Ungerea

Muzica joacă un rol important în trezirea spirituală. Această trezire a zilelor de pe urmă nu este o excepție. Pentru că Dumnezeu își revarsă Duhul Său, singura muzică eficientă va fi cea care are ungerea lui Dumnezeu.

Multe coruri și muzicieni individuali care nu au ungerea Duhului Sfânt ar face bine să

anuleze repetițiile pentru o lună și să se unească în post și rugăciune. Un cor care cântă „Mărețul har“ în unitate sub ungera Duhului va fi mult mai eficace decât un aranjament super orchestrat cântat cu abilități proprii și din mândrie.

Păstorul are responsabilitatea de a modela o slujire penticostală. El trebuie să stea în ascultare de Duhul și să se concentreze asupra formării unor oameni spirituali prin muzică. Scopul nu este spectacolul sau oportunitatea de a scoate în evidență abilitățile muzicale ale cuiva. Scopul este de a-L lăuda pe Domnul în duh și în adevăr.

Putem avea și ungera și abilitatea de a cântă bine, dar prioritatea trebuie să fie ungera lui Dumnezeu. Există o tendință printre oamenii talentați de a depinde de abilitatea lor pentru a face ceea ce numai Dumnezeu poate face. Predicatorii, învățătorii, administratorii și vorbitorii sunt ușor atrași în aceeași cursă, dar adevărul este de netăgăduit – fără puterea lui Dumnezeu, nu putem face nimic trainic sau valoros din punct de vedere spiritual.

Calitatea

Calitatea nu este în conflict cu ungera. Duhul Domnului cere

calitate. Suntem chemați să studiem mereu și să luptăm pentru desăvârșire. Ni se cere să cântăm desăvârșit înaintea Domnului. Dumnezeu folosește unelte disciplinate. Dincolo de abilitățile tehnice și talentul muzical, cei care conduc muzica penticostală trebuie să exceleze în duh și să învețe să se lase călăuziți de Duhul Sfânt. Trebuie să învețe să curgă o dată cu Duhul.

Nevoia de calitate nu poate fi accentuată prea mult. Muzica este mediul în care se revelează atitudinea și duhul aproape instantaneu. Păstorul și muzicienii trebuie să fie în armonie spirituală, sau nici o fărâmbă de practică sau abilitate nu va fi în stare să ne țină departe de discordie. Este o mare bucurie și libertate când toți cei din conducere sunt într-un singur duh.

În închinarea penticostală, când Duhul lui Dumnezeu începe să lucreze printr-un imn sau un cor, liderul înțelept va distinge atingerea lui Dumnezeu și va continua să folosească acea cântare pentru a edifica Trupul și a-L lăuda pe Domnul. În momentele acelea, liderul trebuie să pună deoparte muzica planificată și să lase Duhul Domnului să folosească un cântec sau cântece cu aceeași temă. În cazul în care

nu se lucrează cu muzicieni extraordinari, este foarte greu să schimbi gama și să lași Duhul să curgă. Atât păstorul cât și liderul

de închinare trebuie să fie deschiși la atingerea Duhului Sfânt dincolo de programul stabilit. Trebuie să fie flexibili. Un lider muzical plin de Duhul Sfânt va simți credința pentru mântuire sau vindecare și va cere un răspuns.

Calitatea în pregătire și practică este o necesitate absolută pentru ca muzica să fie o sursă consistentă de edificare și binecuvântare. Muzicienii trebuie să cunoască bine muzica pentru a conduce cu autoritate. Nimic nu rănește duhul ca un lider muzical nepregătit, care nu cunoaște cântarea, sau un cor nepregătit care nu cunoaște aranjamentul muzical, sau un solist care falsează. Duhul Sfânt nu alege să ungi lenea sau lipsa de pregătire.

Când învață o cântare nouă, liderul nu numai că trebuie să știe muzica bine, dar trebuie să se asigure că cei care acompaniază și toți muzicienii sunt familiarizați cu ea. O cântare nouă trebuie repetată în așa fel încât adunarea să prindă cât mai ușor spiritul cântării. De asemenea, trebuie să se aibă în vedere alegerea noilor cântări, care să nu fie doar excelente din punct de vedere liric, dar și excelente din punct de vedere muzical. Unele cântări transmit un mesaj extraordinar, dar nu au o melodie. Acestea nu ar trebui cântate, ci recitate.

Toată muzica adusă lui Dumnezeu trebuie pregătită și prezentată cât mai bine posibil. Scopul muzicii este slujirea lui Dumnezeu, a bisericii și a lumii prin puterea Duhului Sfânt.

© 1999 STEVE PHELPS

Păstorul Petrică știa cum să încheie o predică cu un bang!

Charles T. Crabtree este superintendent general asistent al Assemblies of God, Springfield, Missouri, SUA.

Cântând

Exprimarea salvării noastre prin mărturie și cântare a fost semnul distinctiv al Bisericii Domnului Isus Hristos. Când psalmistul a spus: „Așa să zică cei răscum-părați de Domnul“ (107:2), el identifica una dintre caracteristicile celor care L-au găsit pe Domnul ca Salvator al lor. Inima eliberată de păcat prin sângele lui Isus Hristos poate spune împreună cu psalmistul: „Voi cânta Domnului cât voi trăi, voi cânta laude Domnului cât voi fi“ (Psalmul 104:33).

Cântarea a devenit o parte importantă a închinării din biserică de azi, dar în unele locuri a ajuns ceva comercial, ceva ce nu a fost cunoscut în secolele trecute. Este important ca trupul lui Hristos să țină această parte a închinării în limitele scopului pentru care a fost creată și să nu i se permită să devină un instrument al carnalității care să ne conducă la practici nescriturale.

Există câteva principii biblice pentru cântare și muzică, care trebuie respectate pentru a ne asigura că închinarea ajută biserica să-și împlinească scopul pentru care există. Aceste principii includ concepte

bițe, chimvale și instrumentele muzicale pe care David le-a făcut pentru Domnul) s-au unit „într-un glas ca să mărească și să laude pe Domnul“.

Această unire a cântăreților și muzicienilor cu adunarea a produs un sunet al unității care este plăcut Domnului. Acesta este scopul cântărilor și muzicii într-un serviciu de închinare. Unitatea aceasta este ceea ce cartea Faptele Apostolilor numește „într-un singur gând“ (2:1) și este vitală pentru prezența Domnului în serviciile noastre.

Cântarea corului și a orchestrei trebuie să se îmbine cu vocile adunării așa încât lauda cu o singură inimă și un singur cuget să ajungă la Domnul nostru. Aceste grupuri nu sunt cântăreți izolați; scopul corului și al orchestrei este de a crea o atmosferă de închinare care să ducă biserica în prezența lui Dumnezeu. Cântarea și muzica din biserică nu este un spectacol dat de către niște cântăreți pentru un public spectator. Această atitudine nu va produce închinarea spirituală care să aibă ca rezultat o recoltă spirituală.

PROFUNZIMEA

Cântarea și muzica pot deveni închinare numai când trec dincolo de nivelul superficial al emoțiilor și manifestărilor fizice.

Există câteva principii biblice pentru cântare și muzică, care trebuie respectate pentru a ne asigura că închinarea ajută biserica să-și împlinească scopul pentru care există.

DOMNULUI

ca: unitatea, profunzimea, echilibrul, doctrina și spiritul.

UNITATEA

Unitatea este un adevăr central exprimat în 2 Cronici 5:13, în timpul dedicării primului templu al lui Israel. Aici ni se spune că muzicienii și cântăreții (trâm-

Deși emoțiile și manifestările fizice pot fi punctul de plecare pentru închinare, totuși nu ne putem aștepta ca aceasta să ajungă la omul dinlăuntru dacă rămâne la acest nivel. Reînnoirea minții, modelarea voinței, transformarea duhului trebuie să ajungă la nivelul în care „un val cheamă un alt val“ (Psalmul 42:7) – pro-

**Fie ca
Biserica
să-L caute pe
Dumnezeu
pentru
prezența Lui
atotputernică,
dar și
să cânte
cântări
prin care
să invităm
prezența
Duhului
Sfânt în
mijlocul
nostru.
Dacă Îl
vom înălța
pe Mielul lui
Dumnezeu
prin cântare,
Porumbelul
Duhului
Sfânt
va veni.**

funzimea lui Dumnezeu atinge profunzimea din om.

În Efeseni 5:19 apostolul Pavel vorbește despre „psalmii și imnurile și cântările duhovnicești” pe care biserica le folosea în închinarea ei. Este evident din aceste titluri că biserica măsoara profunzimea muzicii și cântării mai degrabă decât popularitatea, noutatea sau aranjamentul muzical ale acestora. Apoi iarăși, în 1 Corinteni 14:15, apostolul ne reamintește că există un nivel de cântare „cu mintea” și altul mai profund, „cu duhul”.

Închinarea penticostală este adevărata formă de închinare „în duh și în adevăr” (Ioan 4:23) și avem nevoie ca muzicienii și cântăreții noștri să ne ajute să atingem acea profunzime a închinării biblice în care aceasta devine o jertfă duhovnicească „plăcută lui Dumnezeu, prin Isus Hristos” (1 Petru 2:5).

ECHILIBRUL

În 1 Corinteni 14 apostolul Pavel ne-a învățat că există niște ingrediente spirituale care formează o adevărată slujbă penticostală. Învățăm că fiecare ingredient are locul său și nu se poate folosi în locul sau în timpul altor componente ale închinării. De exemplu, vorbirea în limbi și interpretarea lor au un loc în închinare, dar nu trebuie să consume majoritatea timpului. Acestea sunt limitate la două sau trei pentru un echilibru în serviciul de închinare și pentru a face loc tuturor

exprimărilor vitale pe care Domnul le-a avut în vedere.

Dacă muzica și cântarea consumă atât de mult din timpul închinării încât nu mai rămâne timp adecvat pentru rugăciune, prezentarea Cuvântului sau pentru chemarea oamenilor în față pentru a-L căuta pe Dumnezeu, atunci nu mai există echilibru. Închinarea implică mai mult decât muzică și cântare.

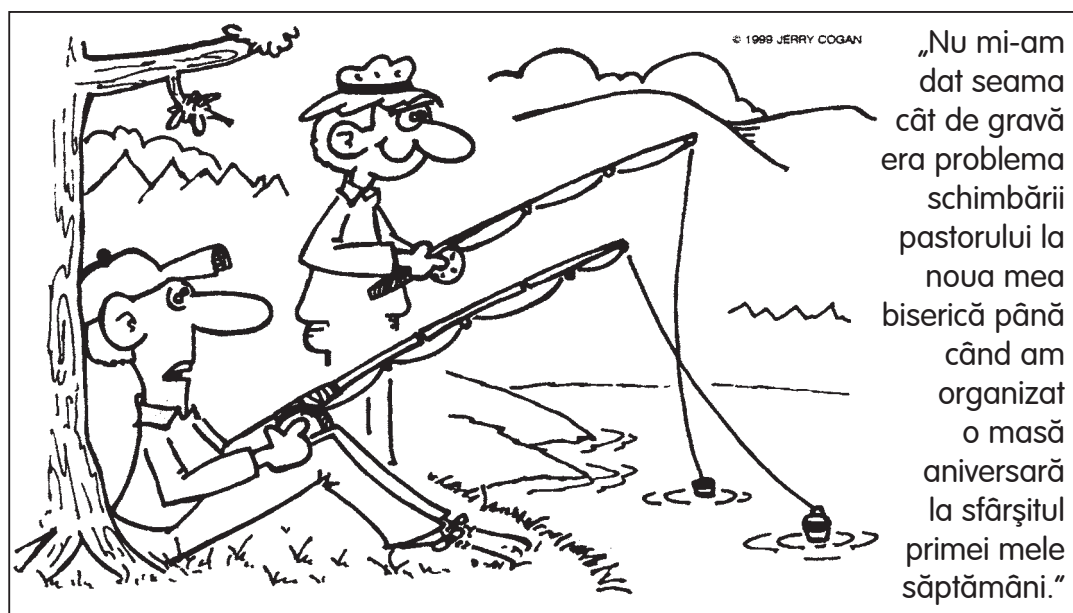
Lipsa unui echilibru în Biserică va crea subnutriție spirituală din cauza lipsei predicării și învățării din Scripturi. Biserica penticostală este o biserică echilibrată.

DOCTRINA

Mult mai important decât cântările pe care le cântăm este conținutul a ceea ce cântăm. Cineva m-a întrebat : „Cum poate fi greșită o cântare ce conține cuvinte din Scriptură?”. Desigur, răspunsul este că nu poți să greșești cu Biblia. Totuși, Scripturile pot fi folosite greșit când motivul folosirii lor este doar profitul. Marile afaceri cu casete, CD-uri și drepturi de autor fac din Casa lui Dumnezeu o casă de afaceri.

Ceea ce lipsește multor coruri și cântări sunt multe adevăruri doctrinare care sunt specifice bisericilor penticostale. În prezent folosirea Scripturii a fost limitată foarte mult la subiecte de mulțumire adresată lui Dumnezeu. Multe coruri au

CONTINUARE ÎN PAGINA 14

„Nu mi-am dat seama cât de gravă era problema schimbării pastorului la noua mea biserică până când am organizat o masă aniversară la sfârșitul primei mele săptămâni.”

Închinarea pe care nu o vede nimeni

DE PAUL FERRIN

Tu ai scos laude din gura prun-
cilor și din gura celor ce sug“
(Matei 21:16; citat din Psalmul
8:2). Lauda prin muzică și lauda ce
venea din gura copiilor la tronul
lui Dumnezeu, a fost rânduită de
Dumnezeu.

În alte pasaje biblice există
expresii precum: „Lăsați copilașii
să vină la Mine,“ și: „dacă . . . nu
vă veți face ca niște copilași. . .“.
Domnul nostru i-a iubit pe
bebeluși și pe copii. El a văzut în ei
inocența și sinceritatea care adesea
le lipsesc adulților.

Când copiii sunt învățați să
laude pe Domnul, ei o fac fără să

L-a întrebat pe Dumnezeu: „De
ce, Doamne, din cele 100 de voci
de la cor și cele din biserică, aud
doar o singură voce?“

Domnul i-a răspuns: „Singura
voce care ajunge la cer este cea
care vine din inimă. Orice altceva
se pierde pe drum“.

Slujitorul s-a uitat mai atent și
a văzut că singura voce care a
ajuns la cer era cea a unui băiețel
– care nici nu era în cor – ce cânta
cu toată inima, cu plăcere și sin-
ceritate. Este important să-i
învățăm pe copii că pot să-L laude
și să-L iubească pe Dumnezeu cu
toată inima lor.

în mână pentru a-i echipa pe copii
cu iubire, laudă și închinare pentru
Dumnezeu, învățându-i totodată
bazele muzicii.

În 1989, Randy Quackenbush,
care este acum liderul de închinare
la James River Assembly of God
din Springfield, Missouri, m-a ajut-
tat la departamentul de muzică de
la Capital Christian Center, Sacra-
mento, California. Una dintre
sarcinile lui Randy a fost să dez-
volte corul de copii pe vârste. Peste
500 de copii s-au înscris în acel an.
Scopul acestei lucrări este să-i
învețe pe copii să aibă o inimă pen-
tru închinare, o dragoste pentru
muzică și capacitatea de a fi buni
cântăreți. După 8 ani, 100 dintre
membrii corului de copii pe vârste
au devenit parte a corului de ado-
lescenți, iar alții 100 dintre ei au
format corul de tineri. Toți aceștia
au crescut în acel cor de copii și
pentru ei a fost natural să continue
să cânte Domnului când au ajuns
mari. În prezent, cinci dintre ei
sunt studenți la muzică – mărind
astfel la 9 numărul total de credin-
cioși de la Capital Christian Center
care s-au specializat în muzică.

Acum câțiva ani am aranjat 10
imnuri cunoscute și cântări gospel
pentru un mare publicist. Proiectul
respectiv a inclus înregistrarea
acestor aranjamente de către un
binecunoscut cor de biserică din
Houston, Texas. Când am fost
anunțat că aceste 10 aranjamente
au fost înregistrate de către corul
respectiv în două seri, fără să fi
văzut notele dinainte am fost
copleșit de mirare.

*Corurile de copii sunt un mijloc excelent prin care
copiii pot fi învățați nu doar muzică, ci și modul în
care să-L iubească pe Dumnezeu și să se închine.*

se prefacă și cu deplină încredere.
Mințile lor încă nu au ajuns să fie
contaminate de mizeria acestei
lumi. Pentru ei este ușor să-L laude
pe Dumnezeu cu inimile, sufletele
și mințile curate.

Un slujitor al Domnului dintr-o
biserică modernă a avut un vis în
care s-a văzut stând lângă tronul
lui Dumnezeu. În timp ce se uita
jos pe pământ a văzut adunarea sa
și corul de 100 de persoane ce
cânta duminica în timpul de laudă
și închinare. Chiar dacă vedea
buzele celor ce cântau în cor și
biserică intrând în cântare, singu-
rul sunet care ajungea la cer era cel
al unei singure voci.

LUCRAREA CORULUI PE GRUPE DE VÂRSTĂ

Corurile de copii sunt un mijloc
excelent prin care copiii pot fi
învățați nu doar muzică, ci și
modul în care să-L iubească pe
Dumnezeu și să se închine.
Aceasta îi pregătește pentru închi-
narea de la școala duminicală și
pentru serviciile de adulți. Nu mă
refer doar la programele speciale
de Crăciun și de Paști, ci la un timp
neîntrerupt de învățatură. Dacă
școala voastră duminicală are
clase pe grupe de vârstă, puteți
avea și un cor pe vârste. Școala
duminicală a copiilor și programul
corurilor pe vârste pot lucra mână

Când l-am întrebat pe liderul muzical despre acest lucru, răspunsul lui a fost: „Paul, aproape toți membrii corului au crescut în corul de copii și toți sunt acum cântăreți foarte buni, care pot citi orice aranjament muzical“. În acel cor au fost demonstrate stabilitatea, muzicalitatea și dăruirea. Ceea ce au învățat în acei ani de început, producea acum, după mulți ani, rezultate extraordinare.

În ce privește corul, muzicalitatea și devotamentul sunt desigur importante. Totuși stabilitatea a fost demonstrată în ceva mult mai important. Acești cântăreți au învățat să-L laude pe Dumnezeu cu vocile lor și să-L slujească din toată inima lor. Poate că în timp ce au înfruntat ispite și încercări, Duhul Domnului le-a adus în inimi cuvintele învățate cu ani în urmă, pe când erau copii.

MATERIAL MUZICAL PENTRU COPII

Aproape la orice societate creștină există o mare varietate de materiale pentru copii. Căutați diverse stiluri și subiecte, dar nu uitați să includeți câteva melodii contemporane alături de alte imnuri și cântări mai vechi. Mai jos sunt prezentate câteva sugestii pentru căutarea dumnevoastră:

1. Cântări contemporane de mare succes aranjate pentru copii și cântate de ei.

2. Muzică de Crăciun care folosește diferite personaje pentru a relata întâmplările cunoscute.

3. Aranjamente proaspete și noi ale unor cântări vechi. Unele includ relatări despre cum au fost scrise aceste cântări.

4. Materiale care vor face învățarea muzicii mai plăcută. Adesea acestea includ jocuri care să ușureze procesul de învățare.

5. Diferite piese bazate pe povestiri biblice. Acestea vor încuraja implicarea adițională în drame și scenete.

Implicarea copiilor dumnevoastră în serviciile divine, fie muzical sau doar cu un cântec, este o modalitate minunată pentru câștigarea pentru Hristos a părinților necredincioși și a membrilor acestor familii. Când copiii spun povestiri de Crăciun, dau viață povestirilor Bibliei, participă la misiuni, cântă muzică creștină contemporană sau prezintă nemuritoarele cântări vechi ale bisericii, viețile lor nu vor mai fi la fel și nici ale celor din familiile lor.

Acest lucru insuflă în inimile copiilor noștri și nevoia și privilegiul de a-L lăuda pe Dumnezeu.

Paul Ferrin este directorul Departamentului național de muzică din Springfield, Missouri, SUA.

COPII CARE EXPERIMENTEAZĂ ÎNCHINAREA

„Copiii nu pot să se închine și nici să experimenteze prezența lui Dumnezeu“. Deși puțini sunt de acord cu această afirmație în principiu, mulți sunt de acord cu ea în practică. Ca păstor, când v-a spus ultima oară liderul corului de copii că aceștia au fost atinși cu adevărat de către Dumnezeu? Dacă nu vă puteți aminti, iată câteva căi prin care acest lucru se poate întâmpla:

1. Recunoașteți că, copiii pot să-L laude pe Dumnezeu și să-l experimenteze prezența. Dumnezeu dorește o relație intimă cu toate ființele umane, indiferent de vârstă sau dezvoltare mentală ori spirituală. Isus a spus să hrănim nu numai oile Sale, ci și mielușei Lui.

2. Permiteți ca închinarea copiilor să fie diferită de cea a adulților. Una dintre căile principale de învățare a copiilor este timpul de joacă. Folosiți activitățile din timpul de joacă pentru a încuraja îndemânările specifice închinării cum sunt împărtășirea lucrurilor pe care le au, arătarea bunătății, generozitatea – oferind o cană cu apă rece. De asemenea, lumea unui copil include multă mișcare. Copiilor le place să-L laude pe Domnul în timp ce își mișcă mâinile. În timp ce copiii participă activ la închinare, noi îi pregătim să participe în mod activ, ca adulții.

3. Împliniți nevoile lor în închinare. Copiii înțeleg și răspund la idei concrete. Cu cât un concept este mai abstract, cu atât copilul se va raporta mai puțin la el. În loc să spui: „Să ne închinăm Domnului!“ mai bine spune: „Să mulțumim fiecare pe rând lui Dumnezeu pentru un lucru pe care l-a făcut pentru noi“.

Copii au nevoie să fie învățați forme și expresii potrivite ale închinării. Fiți modele de comportament pe care îl doriți imitat. La început nu te vor prea copia. Treptat înțelegerea lor va crește până când acel comportament va deveni propria lor expresie. Cheia este să-i învățați pe copii tot timpul. Nu așteptați până când credeți că sunt pregătiți; lăsați asta în grija Duhului Sfânt.

4. Apreciați încercările lor. Spuneți-le că sunteți mulțumiți de ei și că Dumnezeu este și El fericit. Subliniați importanța închinării ca mod de viață, nu doar ca un eveniment. Când alegem să ne închinăm, Dumnezeu este lăudat, iar noi suntem îmbogățiți. În timpul închinării canalele de comunicare sunt cele mai deschise între Domnul și închinător.

Modelul și practica unei închinări sănătoase dau cele mai bune rezultate dacă se începe devreme. Ca lideri spirituali, haideți să-i învățăm pe copiii noștri să se închine într-un mod activ.

John H. Morton este consultant de muzică și închinare a copiilor pentru Departamentul de muzică al Assemblies of God, Springfield, Missouri, SUA.

Noutăți editoriale la Life Publishers

B I S E R I C A O PASIUNE, O VIZIUNE

Creșterea ei fără compromiterea misiunii și a mesajului

de RICK WARREN

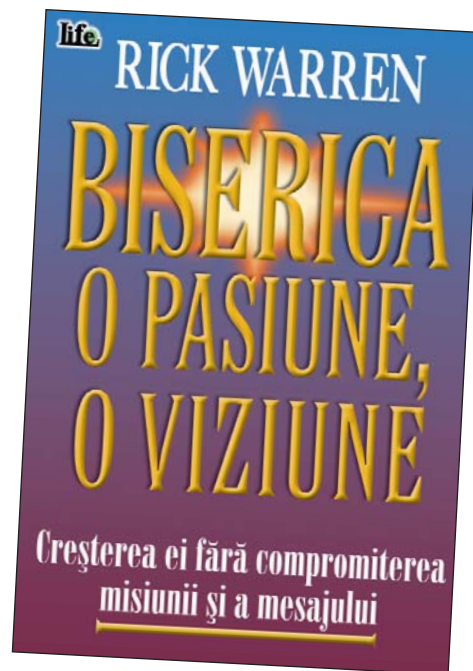
„Aceasta este cea mai bună carte despre creșterea bisericii pe care am văzut-o până acum. Este biblică, practică și vizionară; este cristocentrică, se concentrează asupra sănătății bisericii, îndepărtează miturile cu privire la creșterea bisericii, oferă un ajutor real și un model scriptural pentru slujire. Fiecare păstor și lider de biserică trebuie să o citească – și spun asta despre puține cărți.“

Lewis Drummond, profesor de evangelism, Beeson Divinity School, Samford University

„Rick Warren a scris o carte pe care orice păstor înțelept trebuie s-o citească de trei ori. Citiți-o repede, ca să-i înțelegeți strategia. Citiți-o și meditați la ea, ca să-i înțelegeți principiile. Apoi citiți-o cu scopul de a pune în practică principiile ei strategice.“

Haddon Robinson, profesor emerit de omiletică, Gordon-Conwell Seminary

[454 pagini, 14 x 20,5 cm]   Preț: 198.000 lei

De asemenea **ÎN CURÂND la Life**
Publishers cartea lui **Roger Stronstad,**

Jonathan Edwards și Marea Trezire

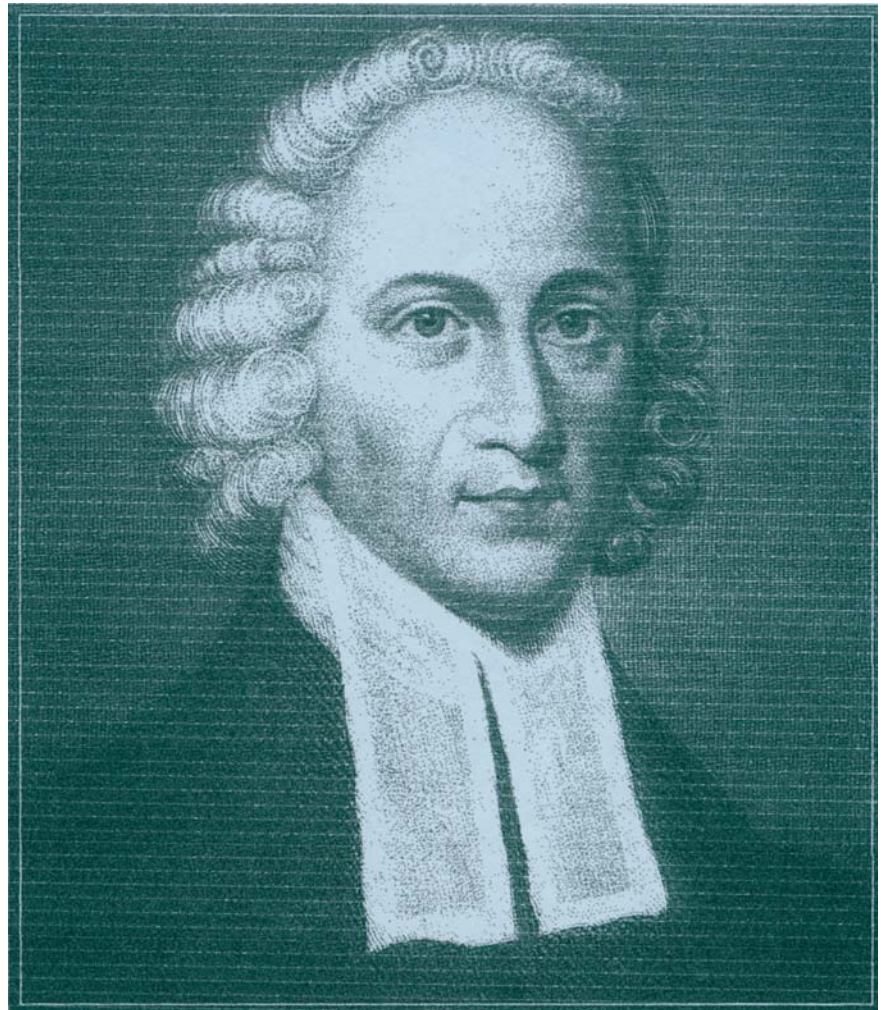
DE WILLIAM P. FARLEY

UN OM CARE ARDEA PENTRU DUMNEZEU

În iulie 1741, Jonathan Edwards a acceptat invitația de a predica în orașul vecin Enfield, Connecticut. Era apogeul perioadei Marii Treziri (1740-1742), una dintre cele mai însemnate revărsări ale Duhului Sfânt din istoria Americii. Focul lui Dumnezeu „cădea peste tot”. În pofida faptului că predica sa intitulată „Păcătoșii în mâna unui Dumnezeu mânios”, ținută în biserica sa, nu a avut rezultatele la care se aștepta, s-a simțit călăuzit să o folosească din nou în Enfield.

Nu avea un mod impresionant de-a se manifesta. Întotdeauna își citea predicile cu voce monotonă, dar cu o mare putere de convingere. Evita strigătele și gesturile teatrale. Scopul lui Edwards era ca ascultătorul să fie impresionat de puterea adevărului și să-și conștientizeze nevoia disperată de Dumnezeu.

Nimic din stilul sau prezentarea sa nu poate explica ceea ce s-a întâmplat în acea zi în Enfield. Un martor ocular, Stephan Williams, a scris în jurnalul său: „Am mers la Enfield unde l-am întâlnit pe stimatul domn Edwards din Northampton, care, predicând din Deuteronom 32:35, a avut cel mai bun mesaj de trezire spirituală. Înainte ca predica să se sfârșească, jalea și plânsul au umplut Casa de rugăciune: «Ce trebuie să fac pentru a fi salvat?», «Vai de

mine, o să merg în iad!», «Ce să fac pentru Hristos?»,...și așa mai departe. Din această cauză predicatorul a trebuit să se oprească din vorbire. Da, strigătele și plânsetele erau atât de copleșitoare de parcă te străpungeau.”

Williams a notat în continuare: „După un timp, în adunare s-a făcut liniște. Domnul W. a făcut o rugăciune, apoi am coborât de la amvon și am vorbit cu oamenii, în mod individual sau adunați în grupuri mici. În mod uimitor și

surprinzător, puterea lui Dumnezeu a putut fi văzută la lucru și mai multe suflete au fost salvate în acea seară, bucuria și pacea putându-se citi pe fețele lor.”

REAȚII FAȚĂ DE EDWARDS

Jonathan Edwards - puține nume provoacă reacții controversate. Unii îl consideră cel mai mare filosof al Americii, însă Edwards ar fi râs dacă ar fi auzit această descriere a sa. Pentru el

expunerea biblică a fost sufletul, puterea și esența vieții și scopului lui. Nu era interesat de filosofie doar de dragul filosofiei.

„Edwards a stârnit controverse în timpul vieții sale și nu în mică măsura continuă și la biografii săi“, scria Iain Murray.

Martyn Lloyd-Jones a fost de aceeași părere: „A provocat apariția multor opinii divergente. A fost criticat foarte aspru.“

Oliver Wendell Holmes era sigur că „dacă Edwards ar fi trăit o sută de ani mai târziu și ar fi respirat aerul libertății nu ar mai fi scris folosind stilul barbar al lumii vechi pe care îl întâlnim în predicile sale vulcanice“.

John Newton (1725–1807) a fost întrebat cine a fost cel mai evlavios om din vremea sa. El a răspuns fără nici o ezitare: „Edwards“.

Marele predicator scoțian Thomas Chalmers, a scris: „Niciodată nu s-a mai întâlnit așa o combinație fericită între o mare putere și o mare smerenie“.

Semnificative sunt și cuvintele lui Samuel Davies, unul dintre fondatorii colegiului Princeton, care a spus că Edwards a fost „cel mai profund gânditor și cel mai mare sfânt pe care l-a dat vreodată America“.

Cine a fost Jonathan Edwards, de ce provoacă asemenea reacții și de ce este el atât de important pentru noi astăzi?

O SCURTĂ BIOGRAFIE

Edwards s-a născut în East Windsor, Connecticut, în octombrie 1703. Tatăl său, Timothy Edwards, a absolvit Universitatea Harvard și a fost pastor de țară. La fel ca toți tinerii timpului său, Jonathan a fost educat acasă. Pentru că era foarte inteligent, tatăl său l-a înscris la Yale pe când avea 13 ani. În timpul cât a fost student la universi-

tate, el a avut o experiență profundă a convertirii, care i-a transformat radical viața și a pus temelia pentru întreaga roadă profundă și minunată de mai târziu.

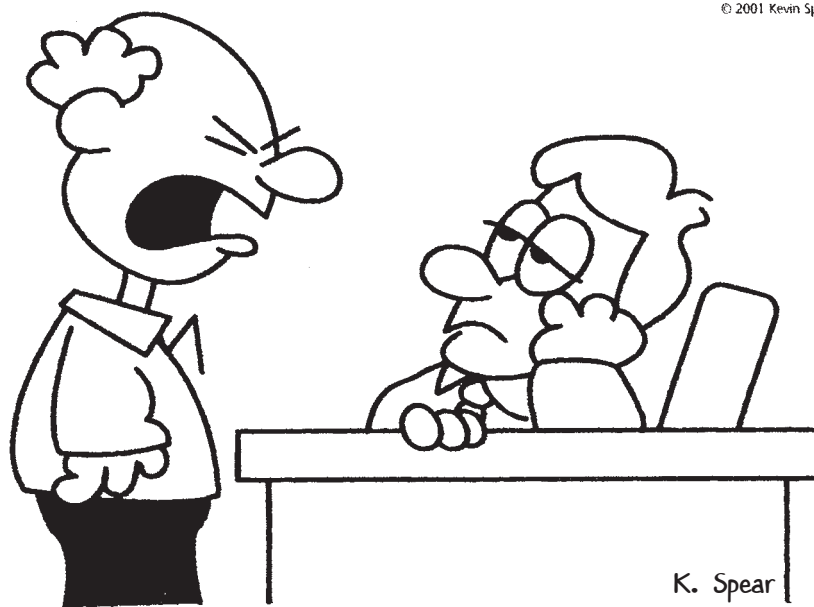
După absolvire s-a căsătorit cu cea mai deosebită fată din Noua Anglie [o regiune din Statele

Nu după mult timp, Jonathan s-a mutat în Northampton, Massachusetts, ca pastor asistent al bunicului său, Solomon Stoddard. Câțiva ani mai târziu, Stoddard a murit și Jonathan a rămas pastor principal în locul acestuia. Aici, în Northampton, a trădit timp de 21 de ani.

Pentru Edwards expunerea biblică a fost sufletul, puterea și esența vieții și scopului lui.

Unite, formată din statele Connecticut, Maine, Massachusetts, New Hampshire, Rhode Island și Vermont; n.tr.], Sarah Pierrepont, de 17 ani. Au avut 11 copii, iar moștenirea lăsată posterității este fenomenală. Cu toate că s-au scris multe cărți despre căsătoria și viața lor de familie, ceea ce-l pune pe Jonathan alături de cei mai mari gânditori creștini este înțelegerea sa profundă a Scripturii.

Între 1735-1737, o trezire spirituală a cuprins orașul Northampton. Despre aceasta Edwards scrie: „O preocupare extraordinară și serioasă pentru lucrurile spirituale și viața veșnică a cuprins tot orașul... lucrarea de convertire se desfășura în cel mai uimitor mod și s-a dezvoltat din ce în ce mai mult; sufletele veneau cu grămadă la Isus Hristos“.

© 2001 Kevin Spear

K. Spear

„În sfârșit mi-am descoperit darul spiritual. Sunt destinat să fiu un proroc care să vestesc nenorocirea.“

Orașul a fost transformat peste noapte. Locuitorii cântau imnuri de laudă pe stradă. Cârциumile se închideau, mulți tineri veneau la Dumnezeu și era imposibil să găsești un loc în biserică dacă nu mergeai cu câteva ore mai devreme.

Apoi, în 1740, asemenea unei revărsări de ape, Marea Trezire a cuprins toată Noua Anglie, și bineînțeles orașul Northampton.

oamenii experimentau fenomene spirituale foarte neobișnuite. Uneori, în timpul predicilor, unii țipau sau cădeau inconștienți la pământ. Chiar soția lui Edwards a stat nemișcată într-un colț al camerei lor perioade îndelungate de timp, incapabilă să se miște, cu totul copleșită de dragostea lui Dumnezeu.

Jurnalul reverendului Wheelock din octombrie 1741 este

dat naștere la multe critici. (Fiecare epocă își are proprii pompieri ai Duhului Sfânt). Edwards a crezut că lucrarea în sine a fost de la Dumnezeu, dar și-a dat seama că întreaga lucrare poate fi discreditată și abandonată, dacă biserica nu învață să separe grâul de neghină. A scris mult pe tema aceasta, cea mai importantă lucrare fiind *Despre sentimentele religioase*, o operă creștină clasică, publicată și în prezent de cel puțin trei edituri.

Edwards a înțeles micimea și nimicnicia omului. A înțeles adevărul că omul trebuie să devină mic în proprii ochi pentru ca să fie fericit sau să poată fi folositor Domnului.

DISCREDITAREA ȘI MOARTEA SA

La opt ani după mișcarea de trezire spirituală, o neînțelegere asupra Cinei Domnului, a împărțit adunarea lui Edwards. Spre rușinea lor veșnică, peste 90 la sută dintre membri au votat în favoarea înlăturării lui Edwards. Pe atunci, acesta era în vârstă de 47 de ani, mai avea opt copii acasă și nu știa să facă altceva decât să predice. Singura slujbă pe care a obținut-o a fost aceea de misionar într-un trib indian, la frontiera de vest a statului Massachusetts. Complet izolat, a slujit în această mică comunitate și a folosit cu credincioșie acești ani pentru a scrie cel mai cuprinzător dintre tratatele sale teologice extraordinare.

După încă alți opt ani, la vârsta de 55 ani, a acceptat invitația Seminarului Teologic din Princeton, de a fi următorul președinte al acestuia. La câteva luni după ce s-a mutat acolo, dar înainte ca Sarah și copiii să poată să i se alăture, s-a îmbolnăvit de variolă și a murit. Era în 1758.

În această vreme Edwards a predicat la Enfield mesajul „Păcătoșii în mâinile unui Dumnezeu mândros“, cu rezultate spirituale atât de remarcabile. S-a estimat că atunci s-au convertit 10 la sută din locuitorii Noii Anglii. Imaginează-ți că astăzi se convertesc 28 de milioane de oameni în 2 ani. Imaginează-ți că toate bisericile din orașul tău și-ar dubla sau tripla numărul de membri în următorii 2 ani și astfel îți poți forma o idee despre incredibilul eveniment care a avut loc atunci.

CONFLICTUL SPIRITUAL

Oriunde este foc există și fum. Trezirea spirituală a fost însoțită de multe excese, în timp ce

representativ: „Zelul unora este prea mare: spun vedenii, revelații și multe alte impresii puternice pe care le-au simțit . . . Am predicat de două ori, oferind multe explicații. Mulți plângeau; unii stăteau în picioare și tremurau; toată adunarea era foarte solemnă“. După o altă întâlnire, el scrie: „Treizeci plângeau. Aproape toți negrii din oraș au fost atinși (convinși de păcat)... Am fost obligat să-mi întrerup predica înainte de-a o termina, atât de mari erau strigătele.“

La fel ca în oricare trezire spirituală, unele dintre aceste manifestări erau de la Dumnezeu, altele erau firești, omenești, iar altele demonice.

Acest amestec de manifestări a

PĂSTORUL DE ASTĂZI ȘI EDWARDS

De ce este așa important pentru noi, cei de astăzi, acest teolog care a trăit acum 250 de ani? În primul rând, Edwards a fost un remarcabil teolog al trezirii spirituale. La nimeni altcineva nu se mai întâlnește o atât de mare putere de înțelegere. Când este vorba despre trezirea spirituală, numeroși scriitori, începând cu Michael Brown până la J.I. Packer, îl citează pe Jonathan Edwards. Slujirea lui Edwards a fost modelată în cuptorul trezirii spirituale și el a scris sute de pagini analizând și apărând trezirea. „A fost figura proeminentă a Marii Treziri . . . teologul experienței sau, așa cum a spus cineva, «teologul inimii»“, scria Martyn Lloyd-Jones. Cartea sa, *Despre afecțiunile religioase*, analizează natura convertirii. „Stai foarte bine dacă, după ce citești cartea aceasta, încă mai crezi că ești creștin“ concluzionează editura Banner of Truth Trust.

În al doilea rând, Jonathan Edwards este important pentru că veșnicia i-a umplut gândirea. El îl conduce în mod constant pe cititorul său în cer, iad sau în fața scaunului de judecată a lui Hristos. Perspectiva sa este eternă și înțelegerea acestuia este uimitoare. Cei care îl citesc pe Edwards scapă de frica de moarte. Ei sunt plini de speranța că vor avea parte de gloria lui Dumnezeu și tremură îngroziți de ororile condamnării veșnice. Scrierile lui Edwards îți vor îmbogăți concepția despre veșnicie și îți vor transforma slujirea.

În al treilea rând, Edwards a cunoscut și a iubit un Dumnezeu mare. Indiferent ce crezi acum despre Dumnezeu, după ce-l citești pe Edwards, Dumnezeu va fi mai mare, mai puternic și mai în măsură să-ți împlinească nevoile. Unii oameni merg în concediu ca să se relaxeze; eu mă întorc în secolul al 18-lea și îl citesc pe Edwards, pentru că acolo îl găsesc pe Dumnezeul

sofisticat al scrierilor lui Edwards este apreciat de admiratorii săi, ci puterea sa de pătrundere. Scrierile sale pătrund până acolo încât despart „sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii“, redirectionându-i pe oameni de la ei înșiși spre Dumnezeu și suficiența prezenței Lui.

Descoperă-l pe Jonathan Edwards. El este teologul peni-

**Neobositele sale deducții biblice
îi încolțesc pe cititorii săi până
când aceștia exclamă:
„O, Doamne!“ și își recunosc
păcătoșenia, în timp ce se bucură
tot mai mult de bunătatea
lui Dumnezeu.**

Suveran, Atotputernic și Atotștiutor, care este îndurător și bun, mai presus de puterea de înțelegere omenească. Când venea vorba despre Dumnezeu, adjectivul preferat al lui Edwards era „dulce“.

Iar în al patrulea rând, Edwards a înțeles micimea și nimicnicia omului. A înțeles adevărul că omul trebuie să devină mic în proprii ochi pentru ca să fie fericit sau să poată fi folositor Domnului. Neobositele sale deducții biblice îi încolțesc pe cititorii săi până când aceștia exclamă: „O, Doamne!“ și își recunosc păcătoșenia, în timp ce se bucură tot mai mult de bunătatea lui Dumnezeu. Nu stilul

costalilor. „Prezența Duhului Sfânt este mai proeminentă în scrierile lui Edwards decât la oricare alt puritan“, concluzionează Lloyd-Jones.

Conținutul scrierilor lui Edwards este întăritorul extraordinar de care au nevoie bisericile noastre. Istoria este povestea Lui. Caută-i comorile. Nu vei fi dezamăgit. ☞

William P. Farley este redactorul revistei The Raven [Corbul], o publicație lunară gratuită a cărei misiune este să proclame credința și doctrina reformatorilor, punând un accent deosebit pe puterea simțită a Duhului Sfânt, revistă publicată de Pinnacle Communications, Spokane, WA, SUA.

Cântând DOMNULUI

CONTINUARE DIN PAGINA 6

Noi am folosit întotdeauna slujirea prin cântare pentru a cânta despre experiențele noastre în Hristos. Ne place să cântăm despre sângele care ne-a spălat păcatele și despre puterea Duhului Sfânt.

omis temele centrate pe salvarea noastră prin sângele lui Hristos, botezul în Duhul Sfânt, vindecarea divină prin credința în Isus, a doua venire a Domnului și alte doctrine biblice. Unele dintre cântările contemporane creează un fel de închinare generică care aproape că ne fac să ne închinăm închinării.

Ca și penticostali, noi am folosit întotdeauna slujirea prin cântare pentru a cânta despre experiențele noastre în Hristos. Ne place să cântăm despre sângele care ne-a spălat păcatele și despre puterea Duhului Sfânt. Cântările noastre sărbătorească felul în care Domnul ne-a ridicat de pe un pat de suferință și despre speranța binecuvântată – Răpirea Bisericii – de care vom avea parte când Isus Se va întoarce.

Trebuie să avem cântări care promovează o doctrină sau învățătură corectă. Nu ne putem permite să cântăm cântări pentru că au o muzică melodioasă sau versuri atractive sau pentru că un mare artist penticostal le-a lansat pe piață. Avem nevoie de cântări și muzică care sunt născute din dorința de a conduce biserica la închinare, dedicare și slujire. Dorim să avem compozitori penticostali care să scrie cântări sub ungera Duhului Sfânt, proaspăt aduse de pe un altar al rugăciunii; scriitori care vor să-L vadă pe Isus înălțat, și care să nu fie mânați de dorința de popularitate și câștigare de bani. Duhul Sfânt îi va inspira pe muzicieni să scrie cântări care să fie o binecuvântare pentru bisericile noastre penticostale, dacă acești muzicieni nu se vor lăsa influențați de muzica lumii.

SPIRITUL

Sfatul apostolului Pavel referitor la cântare pe care îi adresează bisericii se găsește în cel puțin două locuri în Noul Testament. În Efeseni 5:19, el spune: „cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului“, iar în Coloseni 3:16 el scrie: „cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră“. Cu alte cuvinte, cântarea în comun este importantă, dar dacă nu ai în inima ta o melodie datorată lucrării Duhului Sfânt care împarte harul lui Dumnezeu, nu vei fi niciodată capabil să cânti Domnului.

Cântarea penticostală este o cântare din inimă. De aceea este atât de înflăcărată. O biserică penticostală care și-a pierdut cântarea L-a întristat pe Duhul Sfânt și are nevoie de trezire spirituală. Chiar și atunci când lucrurile nu merg bine, credinciosul penticostal poate cânta „poți avea o cântare în inima ta!“

Fie ca Biserica să-L caute pe Dumnezeu pentru prezența Lui atotputernică, dar și să cânte cântări prin care să invităm prezența Duhului Sfânt în mijlocul nostru. Dacă Îl vom înălța pe Mielul lui Dumnezeu prin cântare, Porumbelul Duhului Sfânt va veni.

James K. Bridges este contabilul șef al Assemblies of God.

PSALMUL 150

- ¹ Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Dumnezeu în Locașul Lui cel sfânt, lăudați-L în întinderea cerului, unde se arată puterea Lui!
- ² Lăudați-L pentru isprăvile Lui cele mari, lăudați-L, după mărimea Lui nemărginită!
- ³ Lăudați-L cu sunet de trâmbiță, lăudați-L cu alăuta și arfa!
- ⁴ Lăudați-L cu timpane și cu jocuri, lăudați-L, cântând cu instrumente cu coarde și cu cavalul.
- ⁵ Lăudați-L cu chimvale sunătoare, lăudați-L cu chimvale zângănitore!
- ⁶ Tot ce are suflare, să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul!

Angajamente practice pentru rugăciune

Sunt postul și rugăciunea irelevante și nepRACTICE astăzi? Nu, câtuși de puțin! Dumnezeu cheamă trupul lui Hristos să pună un nou accent pe acest mandat biblic. Scriptura ne amintește: „Dar chiar acum, zice Domnul, întoarceți-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plânset și bocet!” (Ioel 2:12). „...Să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea” (1 Corinteni 7:5).

Acest subiect este prioritar pentru organizația Denominațional Prayer Leaders Network. Reprezentanți din 30 de organizații de rugăciune se întâlnesc anual pentru a prezenta diferite rapoarte, pentru a se încuraja unii pe alții cu viziuni despre viitor și pentru a se sprijini reciproc în lucrarea continuă de rugăciune de mijlocire. La o astfel de întâlnire, Dee Duke, pastorul unei biserici din statul Oregon și-a prezentat mărturia.

În 1976, Dee păstorea o biserică de vreo 20 de persoane. Biserica șchiopătase ani de-a rândul și, în anul 1988, el a fost atât de descurajat încât și-a prezentat scrisoarea de demisie.

În același timp, a participat la o conferință de rugăciune a păstorilor, unde aceștia s-au întâlnit timp de 4 zile pentru a se ruga specific unii pentru alții. Când Dee s-a întors acasă de la conferința respectivă a spus: „Mă simt ca și cum aș fi fost mântuit iarăși”. Domnul l-a cercetat într-un mod atât de deosebit încât și-a amânat demisia și și-a luat înaintea Domnului șapte angajamente de rugăciune, care au schimbat nu numai viața lui, ci și viața bisericii sale. Iată care au fost cele șapte angajamente:

1. *Să petreacă în fiecare zi o oră în rugăciune personală neîntreruptă.*

2. *Să petreacă cel puțin o oră pe zi rugându-se împreună cu cel puțin o altă persoană.* El se roagă de la 6:00 la 7:00 dimineața și de la 9:00 la 10:00 seara, la biserică, cu oricine dorește să i se alăture. Pentru aceste ore speciale de rugăciune, întotdeauna ia cu sine pe unul dintre cei 8 copiii ai lor, și alți vreo 50 de credincioși li se alătură.

3. *Să se roage, pe nume, pentru fiecare membru al bisericii în fiecare săptămână.* Ca ajutor pentru acest angajament el își folosește calculatorul unde are pozele și cererile de rugăciune ale tuturor credincioșilor din biserică sa.

4. *Să se roage cel puțin o dată pe lună împreună cu un alt păstor din zonă.* În prezent se roagă de două ori pe lună cu alți o sută de lucrători.

5. *Să țină numeroase predici despre rugăciune în fiecare an.*

6. *Să organizeze în fiecare an un eveniment major având ca temă rugăciunea.* De exemplu, cu 10 zile înainte de Paști, membrii bisericii fac o listă cu numele oamenilor pe care doresc să-i invite la biserică, dintre cei care nu frecventează regulat biserică. Apoi se roagă pentru acești oameni în întâlniri de rugăciune de 24 de ore. Prima dată când pastorul Duke și biserică sa au procedat în felul acesta, 57 de oameni au fost mântuiți. În prezent, într-un orășel de 1.700 de locuitori, numărul celor care frecventează biserică a crescut de la 20 la 1.300.

De patru ori pe an, fiecare casă din zonă primește o scrisoare și un apel telefonic prin care oamenii sunt informați de faptul că biserică este interesată de ei și că vrea să se roage pentru nevoile lor.

7. *Să facă biserică pe care o conduce cunoscută ca o biserică rugativă.* Credincioșii care sunt implicați în rugăciunea de mijlocire se plimbă în jurul școlilor, spitalelor și firmelor locale și se roagă pentru cei aflați înăuntru.

Când a fost întrebat care a fost motivul pentru care biserică sa a avut un succes atât de mare, pastorul Duke a spus: „Pentru că rugăciunea noastră se concentrează asupra celor pierduți și nu asupra problemelor. Motoul bisericii noastre este: „Multă rugăciune, multă binecuvântare. Puțină rugăciune, puțină binecuvântare. Lipsa rugăciunii înseamnă lipsa binecuvântării.”

Sandra G. Clopine este coordonatoarea Centrului național de rugăciune al lui Assemblies of God, Springfield, Missouri, SUA

„Multă rugăciune, multă binecuvântare. Puțină rugăciune, puțină binecuvântare. Lipsa rugăciunii înseamnă lipsa binecuvântării.”

darurile spirituale în biserica de astăzi

PARTEA a 3-a: Darurile de putere

Darurile de putere găsite în 1 Corinteni 12:9,10 – „credința“, „darurile tămăduirilor [vindecărilor]“ și „puterea de a face minuni“ în Noul Testament sunt de obicei incluse în categoria mai generală a „semnelor și minunilor“. În 1 Corinteni 12 discuția se concentrează asupra funcției lor în trupul lui Hristos, deși acest cadru nu exclude posibilitatea facerii vindecărilor și a altor minuni cu scopul de a fi o mărturie pentru necredincioșii prezenți la o adunare a credincioșilor pentru închinare comună (de exemplu, 1 Corinteni 14:20-25).

DE DOUGLAS A. OSS

**Minunile
atrag atenția
observatorului
cu forța lor
uimitoare și
copleșitoare –
îndreptând
atenția obser-
vatorului spre
gloria lui
Dumnezeu și
solicitând din
partea acestuia
un răspuns
imediat.**

DEFINIȚIA DARURILOR DE PUTERE

- „Darul credinței“ (*pistis*) din această listă nu se referă la credința mântuitoare, ci mai degrabă la credința miraculoasă care poate face minuni (de exemplu, credința care poate „muta munții“). Credința în acest sens este baza pentru facerea oricărei minuni, dar se deosebește de vindecări și puterea de a face minuni. Aici, este vorba despre încrederea neclintită pe care o dă Dumnezeu unui credincios, și anume, că Dumnezeu va lucra într-adevăr într-o împrejurare specifică și-și va arăta puterea gloriei Sale printr-o lucrare supranaturală, total separată de mijloacele obișnuite sau pur omenești. Credința se deosebește de celelalte minuni prin definiția ei, însă în ce privește funcția, aceasta face parte integrantă din categoria vindecărilor și a puterii de a face minuni.

- „Darurile vindecărilor“ (*charismata iamatōn*), în acest context se referă la minuni ale vindecării fizice. În accepțiunea generală, transformarea minții și a duhului, care începe cu spălarea nașterii din nou (de exemplu, Tit 3:5-7) și

continuă cu înnoirea (de exemplu, Coloseni 3:10, 11) este asociată uneori cu ideea vindecării (de exemplu, 1 Petru 2:24, 25). Însă în acest cadru, este mult mai probabil că Pavel a avut în vedere acel fel de minune care este o manifestare a puterii lui Dumnezeu (de exemplu, Fapte 10:38). În originalul grecesc atât cuvântul „daruri“ cât și „vindecările“ sunt la plural, fapt care ar putea arăta că fiecare vindecare este un dar deosebit. Eliberarea de boală reprezintă harul și puterea infinită al lui Dumnezeu care pătrund în creația blestemată ca să arate că numai El aduce noua creație pentru rasa lui Adam. Mai mult, în timp ce vindecările fizice sunt temporale în acest veac, în veacul care va veni noua creație va fi veșnică (de exemplu 1 Corinteni 15:44-57).

**Minunile îndreaptă atenția
oamenilor spre Domnul Isus,
în al cărui Nume și pentru a
cărui glorie s-a făcut
minunea respectivă.**

- „Puterea de a face minuni“ (*energēmata dunameōn*) include probabil toate faptele miraculoase în afară de vindecări. În Noul Testament cea mai cunoscută minune din această categorie este scoaterea dracilor. La fel ca în cazul vindecărilor, facerea minunilor este o lucrare a puterii infinite a lui Dumnezeu, făcută în creația Sa pentru a manifesta într-un mod tangibil și supranatural Împărăția și gloria Sa înaintea oamenilor. Și acești doi termeni sunt la plural

în greacă, fapt care ar indica iarăși posibilitatea ca fiecare minune să fie considerată ca un dar distinct.

CUM CONTRIBUIE DARURILE DE PUTERE LA SLUJIRE

În cadrul închinării contemporane, darurile de putere sunt tot mai evidente, fapt care ne silește să răspundem la întrebarea referitoare la contribuția acestor daruri la slujire.

1. *Evenimentele miraculoase aduc glorie Creatorului* (la fel ca toate actele creatoare ale lui Dumnezeu, de exemplu, Psalmul 19:1-6). În ce privește slujirea, minunile atrag atenția observatorului cu forța lor uimitoare și copleșitoare – îndreptând atenția observatorului spre gloria lui Dumnezeu și solicitând din partea acestuia un răspuns imediat. Deseori răspunsul observatorului și /sau a celui ce beneficiază de minunea respectivă este să dea slavă lui Dumnezeu (cf. Marcu 2:1-12; Ioan 2:1-11; 9:1-41; 1 Corinteni 14:24, 25), în contrast cu răspunsul general al oamenilor față de Tatăl (de exemplu, Romani 1:18-32).

Răspunsul celor care sunt martori la manifestarea gloriei lui Dumnezeu nu este întotdeauna recunoașterea faptului că Dumnezeu este cel care lucrează. Deseori, în răzvrătirea lor, oamenii religioși din vremea lui Isus L-au denunțat ca pe un eretic care avea puteri demonice (de exemplu, Ioan 8:1-9:41), chiar dacă El a făcut mari semne și minuni în mijlocul lor, scoțând astfel în evidență propria lor orbire și mândrie spirituală (Ioan 9:39-41).

2. *Minunile confirmă Evanghelia*. Prin intermediul minunilor se realizează o concentrare mai mare a atenției oamenilor asupra mesajului Evangheliei, asigurându-se astfel ocazii favorabile de

a-i conduce pe oameni în Împărăția lui Dumnezeu, prin credința în Hristos. Minunile îndreaptă atenția oamenilor spre Domnul Isus, în al cărui Nume și pentru a cărui glorie s-a făcut minunea respectivă. Prin puterea minunii, inimile necredincioșilor care sunt prezenți sunt deschise pentru a primi Duhul lui Hristos.

Minunile ne asigură că Dumnezeu lucrează pentru noi prin puterea Sa de Domn Atotputernic și Suveran al universului.

3. *Minunile încurajează și măresc credința poporului lui Dumnezeu*. Minunile ne asigură că Dumnezeu lucrează pentru noi prin puterea Sa de Domn Atotputernic și Suveran al universului. În lumina lucrărilor Sale pline de putere noi suntem mai conștienți de prezența Sa în mijlocul nostru. Minunile au ca rezultat o bucurie crescândă, o închinare mai înflăcărată prin laudă și o dedicare mai mare față de Hristos și Evanghelia Sa.

CUM SĂ PRIMIM DARURILE DE PUTERE

Principiile generale prezentate în articolul anterior din această serie se aplică și la darurile de putere. În plus, există câteva considerații care sunt deosebit de importante pentru aceste daruri specifice. Când a fost la Efes, locul în care a făcut cele mai mari minuni, Pavel a învățat care cerințe trebuiau îndeplinite pentru ca puterea lui Hristos să se manifeste prin el.

Leccióni vitale pe care Pavel le-a

învățat în Asia sunt rezumate în 2 Corinteni 12:7-10. Cei care vor să fie folosiți de către Dumnezeu în facerea minunilor trebuie să se dea pe ei înșiși în întregime lui Dumnezeu (citește 2 Corinteni 10-13) – să caute să-L cunoască mai presus de orice altceva și să facă numai voia Sa. Mai mult, ei trebuie să-I permită lui Dumnezeu să-i modeleze până când Hristos ajunge să fie totul în toți și ei se bazează exclusiv pe puterea lui Dumnezeu (cf. 2 Corinteni 1:8-10). Puterea lui Dumnezeu se manifestă doar în slăbiciune. Când noi devenim nimic, atunci El poate lucra cu putere prin noi – atunci ne bazăm pe suficiența absolută a puterii și harului Său.

Pentru a umbla prin puterea lui Dumnezeu trebuie plătit un preț. Prețul este predarea absolută a eului și a lumii temporale. Puterea lui Hristos se manifestă exclusiv prin vase predate.

REZUMAT

Dumnezeu dorește ca poporul Său să umble prin puterea Sa, predicând Evanghelia cu îndrăzneală și fiind însoțiți de minuni. În Noul Testament nu există conceptul prezenței Duhului Sfânt fără manifestarea Duhului prin facerea de minuni. Primii creștini n-ar fi conceput Duhul Sfânt separat de minuni și semne; acestea făceau parte din experiența lor obișnuită în Hristos (cf. Galateni 3:5; Evrei 2:4). Dumnezeu dorește aceleași lucruri pentru poporul Său de astăzi. Noi încă trăim în zilele de pe urmă și avem încă nevoie de puterea zilelor de pe urmă.

Douglas A. Oss, Ph. D., este misionar în Salt Lake City, Utah, SUA.

uncă/închinare

Avodah este cuvântul ebraic pentru *închinare* și *muncă*. V-ați gândit vreodată la această legătură? Este închinarea muncă? Este munca închinare?

DE WILLIAM D.
BJORAKER

Cuvântul rădăcină înseamnă *a munci* sau *a servi*. Grupul de cuvinte derivate din rădăcină ne dezvăluie natura ambilor termeni: închinare și muncă.

Un *oved* este un muncitor. Un *evid* este un sclav. *Avdut* înseamnă sclavie. Cuvântul muncă implică ideea de a servi sau sluji pe cineva. *Avodat Elohim* înseamnă slujirea sau închinarea înaintea adevăratului Dumnezeu. *Avodah zara* înseamnă literal închinare străină (este de asemenea titlul uneia dintre cărțile Talmudului [colecția de legi și tradiții ebraice, alcătuită din Mișna și Ghemara; n.tr.], care discută subiectul idolatriei și al închinării corupte și false).

Avodat Elillim înseamnă idolatrie, închinarea la dumnezei falși. Într-adevăr, falsă închinare sau idolatria este în esență slujirea diavolului și duce la legătura *avdut*, prin care cineva ajunge rob sau sclav al lui Satan.

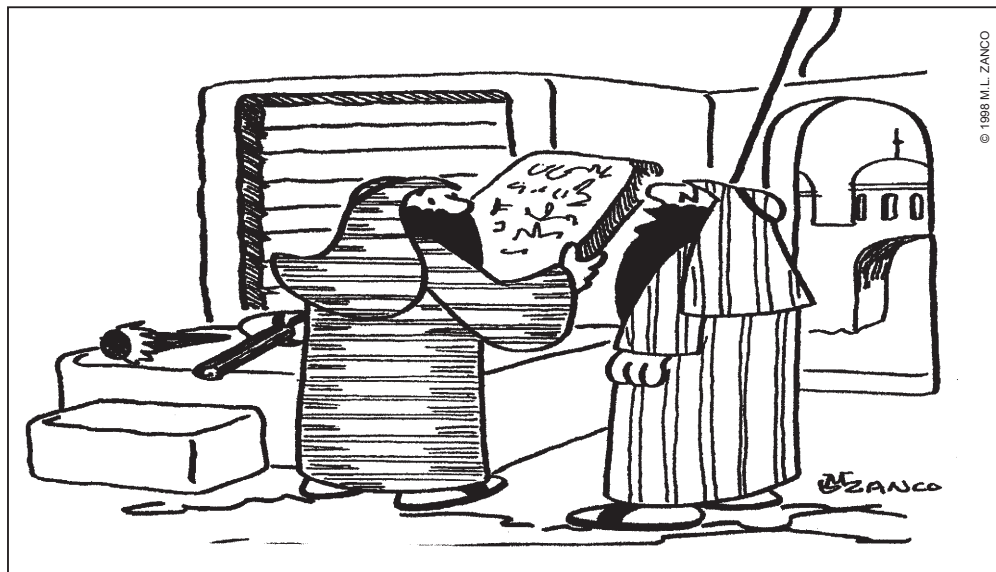
Închinarea înaintea adevăratului Dumnezeu în Isus Mesia, prin Duhul Sfânt și în adevăr este o muncă grea. Aceasta necesită multă energie. A te închina nu înseamnă să cânti lângă un foc de tabără. Închinarea cere să ne concentrăm întreaga ființă în această lucrare: „Opriți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu” (Psalmul 46:10).

Închinarea necesită o smerenie interioară, o abandonare a propriei voințe, o pocăință de păcate, și încredere. Aceasta necesită cultivarea prezenței lui Dumnezeu. Îi atribuie Lui suprema valoare a ceea ce este El și Îi recunoaște meritele în ceea ce privesc cuvintele, faptele și poziția. Închinarea este o muncă grea.

Munca înseamnă întotdeauna slujire. Pentru cel ce se închină lui Dumnezeu, pentru cel ce crede în Isus, aceasta înseamnă a sluji lui Dumnezeu: „Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele lui Isus” (Coloseni 3:17).

Una dintre cele mai mari reveniri ale Reformei protestante a fost afirmarea demnității a tuturor ocupațiilor oneste și

**Avodah este
cuvântul ebraic
pentru închinare
și muncă. V-ați
gândit vreodată
la această
legătură?
Este închinarea
muncă?
Este munca
închinare?**

© 1998 M.L. ZANCO

a muncilor manuale practicate ca meserii (literal, chemări). În trecut, tatăl evreu era considerat iresponsabil dacă nu-l învăța pe fiul lui o meserie. Cei mai mulți rabini erau implicați în diferite munci (de exemplu, rabinul Moshe, pantofarul sau rabinul Saul, făcătorul de corturi).

Munca este o parte esențială și o expresie a umanității noastre. Aceasta nu este, așa cum se înșală unii, un rezultat al căderii omului. În Eden, munca făcea parte din activitatea lui Adam și a Evei, înainte ca ei să păcătuiască. Ei trebuiau „s-o lucreze și s-o păzească” (Genesa 2:15). Munca este o expresie a creativității inerentă în natura umană, făcută după „chipul [imaginea] lui Dumnezeu”. La urma urmei, Dumnezeu lucrează continuu, după cum a spus Isus: „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea, lucrez” (Ioan 5:17).

Numai munca neplăcută, care este o corvoadă este o consecință a căderii omului în păcat. În Mesia noi putem experimenta o importantă eliberare de corvoadă, acea muncă neplăcută și să avem parte de o muncă plăcută, cu rost și împlinire. Oricare ar fi munca ta, ea poate fi o expresie a închinării, dacă o faci ca pentru Domnul.

În ebraica modernă, cuvântul *uv-dah* înseamnă *fapt*. Un fapt are de-a face cu realitatea pentru că este ceva real. De asemenea, în ebraica modernă, *u-vad* înseamnă adaptat - ceva prelucrat ca să corespundă realității.

Mai trebuie spus încă un lucru: „Isus le-a răspuns: «Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta [închinare].» Aceasta este cea dintâi, și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: «Să iubești pe

aproapele tău ca pe tine însuși»” (Matei 22:37-39). Aceste porunci sunt prezentate întotdeauna în această ordine. Dacă le inversezi, te vor distruge. Acesta este un fapt. Nu poți face așa ceva; nu este real. Dacă te dăruiești mai întâi pe tine însuși dragostei de aproapele tău, vei descoperi că nu dispui de resursele necesare pentru a face acest lucru. Te vei epuiza. Numai dragostea de aproapele tău, izvorâtă din dragostea ta principală față de Dumnezeu are putere ca să reziste în timp. Dragostea față de aproapele tău este posibilă atunci când izvorăște dintr-o viață de închinare.

Închinarea are prioritate asupra muncii, dar totuși adevărata închinare este o muncă grea. Munca poate fi o formă de închinare, și munca închinării are prioritate asupra tuturor celorlalte munci.

Apostolul Pavel ne îndeamnă: „Sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică” (1 Corinteni 15:58). De asemenea, să ne aducem aminte că „vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze” (Ioan 9:4).

Să ne închinăm dar lui Dumnezeu și să trecem la treabă.

Acest studiu pe cuvânt este adaptat din Hebrew Nuggets, o serie de studii de cuvinte ebraice de William D. Bjoraker. William D. Bjoraker este misionar al organizației Assemblies of God între evreii israeliți din Los Angeles, Operatiion Ezechiel.

Închinarea

înaintea

adevăratului

Dumnezeu în Isus

Mesia prin Duhul

Sfânt și în adevăr

este muncă grea.

Cere multă

energie.

Închinarea nu

este cântec lângă

un foc de tabără.

Ea cere

concentrarea

capacităților

noastre:

„Fiți tari și să

știți că Eu sunt

Domnul”

(Psalmul 46:10).

e trebuie să știe păstorii despre religii false

DE KERRY D. MCROBERTS

Susan Strom a fost ademenită pentru prima dată de învățăturile ezoterice ale sectei Porții Cerului printr-un tractat pe care l-a văzut la Universitatea statului Oregon.

Do – așa cum era numit acesta de către adeptii săi – îi asigură pe discipoli de speranța unei salvări extraterestre dintr-un dezastru mondial iminent. (Religiile false reușesc adeseori în eforturile lor de a specula îngrijorările fundamentale pe care le au oamenii cu privire la viitor.)

Expert în manipularea oamenilor, Do i-a ademenit pe adeptii lui în realitatea sa virtuală și amăgitoare – o realitate falsă peste care stăpâna el însuși. (Revelații care nu pot fi verificate, pretinse de întemeietorul sau conducătorul unei religii false, sunt folosite cu scopul de a controla mințile și inimile adeptilor loiali ai respectivei religii.)

Adeptii lui credeau că Do este un nou „reprezentant” trimis de Tatăl pentru a finaliza lucrarea neterminată a lui Isus Hristos: „Pentru societatea din ziua de astăzi eu dețin aceeași poziție pe care a avut-o Isus în vremea când a fost pe pământ”, a anunțat autoproclamatul mesia al spațiului cibernetic, Marshall Herff Applewhite, pe site-ul acestei secte.

Hrana spirituală mortală servită de Do i-a pregătit pe adeptii ademeniți de acesta să înghită supuși desertul său mortal: budinca ornată cu fenobarbital. Trupul

Susanei a fost unul dintre cele 39 de cadavre descoperite de șeriful districtului San Diego, în data de 26 martie 1997.

PUNCTUL DE SEPARARE: ISUS HRISTOS

Care este caracteristica principală a unei religii false? Cum putem distinge sursa puterii spirituale din spatele pretențiilor și lucrărilor lui Marshall Applewhite, Jim Jones, David Koresh, Joseph Smith, Jr., Mary Baker Eddy, Marishi Mahesh Yogi, Sun Myung Moon și alții?

O sectă este un grup de oameni adunați în jurul interpretării datei Bibliei de către o anumită persoană, și caracterizată de abateri majore de la creștinismul adevărat în ceea ce privește doctrinele cardinale ale credinței creștine, în particular faptul că Dumnezeu a devenit om în Isus Hristos. “Deseori o religie falsă apare pur și simplu atunci când oamenii încearcă să îmbunătățească felul de a lucra al lui Dumnezeu.

Avertizarea solemnă a apostolului Pavel expune planul greșit și totuși metodic al arhitectului și al forței principale a sistemelor religiilor false de a introduce un Hristos mincinos (fals): „un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit”, urmat de o sursă falsă de putere spirituală „un alt duh pe care nu l-ați primit”, care își are originea într-o autoritate cu o temelie falsă, o „altă Evanghelie pe care n-ați primit-o” (2 Cor. 11:4).

Punctul principal de separare între religiile false și creștinismul

istoric este Persoana, natura și lucrarea Domnului Isus Hristos. De aceea, criteriul ultim de evaluare a învățăturilor oricărei biserici, secte, grup sau religii false – sau în determinarea clasificării primelor și, mult mai important, în deosebirea „duhului adevărului și a duhului rătăcirii” (1 Ioan 4:6) – trebuie să rămână următorul: Ce credeți voi despre Hristos? Al cui Fiu este? (Matei 22:42). Care este răspunsul împărăției sectelor la această investigație divină?

Martorii lui Iehova pretind că Isus este arhanghelul Gavril, prima și cea mai importantă creație a lui Dumnezeu Iehova, care a murit și a înviat ca un duh invizibil și s-a întors în mod invizibil pe pământ (cu excepția „turmei credincioase”, adică a conducerii organizației martorilor lui Iehova) în anul 1914.

Biserica lui Isus Hristos a sfinților zilelor de pe urmă (mormonii) răspund cu pretenția că Isus este descendentul nelegitim al lui Adam, omul înviat și glorificat. (Ei cred că toți bărbații mormoni pot ajunge la îndumnezeire prin pretenția lor exclusivă la posesiunea preoției lui Melhisedec.)

Secta intitulată Știința creștină consideră că Isus din Nazaret este o „idee divină”, iar Biserica unificată a lui Sun Myung Moon afirmă că Isus a eșuat în îndeplinirea misiunii Sale pământești deoarece a fost răstignit înainte de vreme. Isus trebuia să se căsătorească și să întemeieze „familia perfectă, fără păcat” și acum, „domnul celei de-a doua veniri”, Sun Myung

Moon, trebuie să sfârșească lucrarea neterminată a lui Isus Hristos.

Bahaii susțin că Isus Hristos nu este altceva decât una dintre cele nouă manifestări mondiale care Îl reprezintă pe Dumnezeu. Pentru unitarieni, Nazarineanul a fost un om bun ai cărui urmași L-au zeificat din greșeală. Potrivit spiritiștilor, Isus Hristos este un medium avansat în a șasea sferă a proiecției astrale, iar pentru Școala unirii creștinismului, Fiul lui Dumnezeu este un om care a perfectat un „ideal divin“.

Rosicrucianiștii cred că Isus este o manifestare a conștiinței cosmice, iar Marishi Mahesh Yogi de la Meditația transcendențială insistă că deși Hristos este un guru iluminat, El nu a suferit niciodată pentru nimeni. Isus-ul mișcării New Age se dovedește a fi un impostor panteist care pozează ca și conștiință înviată a omenirii.

Aceste câteva exemple demonstrează zelul sistemelor religiilor false de a introduce „un alt Isus“ în viețile adeptilor lor imprudenți, care duc în cele din urmă la distrugerea lor: „Această perversiune s-a extins de-a lungul istoriei nu numai la învățătura Domnului, ci mult mai important, la Persoana lui Isus Hristos, pentru că este evident că dacă doctrina despre Hristos Însuși, adică despre Persoana, natura și lucrarea Sa sunt pervertite, în așa fel încât identitatea Dătătorului vieții este alterată, atunci viața pe care a venit s-o aducă El este negată corespunzător.“

Religiile false atribuie într-un mod viclean și înșelător noi înțelesuri terminologiei creștine într-o încercare de a prinde în mrejele lor pe cei lesne crezători. Deși religiile false promet adeptilor lor bogății spirituale, Hristosul mincinos pe care îl predică ele este lipsit de puterea de a mântui.

DISCERNEREA SURSEI DE PUTERE

Adeptii religiilor false și ai practicilor oculte nu duc lipsă de putere spirituală. Vindecări false, vorbiri în alte limbi, prorocii, minuni, cuvinte de înțelepciune, toate acestea sunt experimentate în cadrul împărăției religiilor false (cf. 2 Tesaloniceni 2:8-12). În fiecare epocă, Biserica a avut nevoie să ia aminte la avertizarea Domnului nostru referitoare la impostorii spirituali (Matei 7:15-23), la Hristoșii mincinoși și la prorocii mincinoși care vin făcând „semne mari și minuni“ (Matei 24:4,5, 23,24).

Apostolul Ioan ne oferă o înțelegere inspirată în mod divin pentru expunerea sursei false de putere care se află în spatele religiilor false: „Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină anticrist, să știți că acum s-au ridicat mulți anticriști. ...Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Isus este Hristosul? Acela este Anticristul, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul“ (1 Ioan 2:18-22).

Epistola lui Ioan este o apărare a credinței creștine împotriva amestecului înșelător al gnosticismului docetic în Evanghelie. Docetismul învăța că Hristos nu S-a întrupat în mod real, ci doar părea să fie om. Numai cei iluminați – cei care posedau o cunoaștere secretă, disponibilă doar pentru inițiați – își dădeau seama că, în realitate, Isus din Nazaret a fost numai o fantomă, nu Dumnezeu întrupat.

Ioan a scris „în ceasul cel de pe urmă“. Se poate că Ioan se gândea la etapa finală de dinaintea sfârșitului, deși primii creștini considerau că „zilele de pe urmă“ cuprindeau întreaga perioadă dintre prima venire a lui Isus Hristos și cea de-a doua. De asemenea Ioan vorbește despre „anticrist“ (la singular) și despre „mulți anti-

criști“ (la plural). Falsurile spirituale marchează „ceasul cel de pe urmă“.

Cuvântul *anticrist* este un cuvânt grecesc compus. Prepoziția *anti* înseamnă *în locul a ceva sau al cuiva*, și rădăcina *christ* înseamnă *Unsul*. Astfel intenția atât a *anticristului* cât și a *anticriștilor* este rezumată în nume: Să-L înlocuiască sau să-L schimbe pe Hristosul biblic cu un Hristos mincinos, fals.

Ce are în comun „anticristul“ cu „anticriștii“? Forța motivatoare a „duhului lui anticrist“ (1 Ioan 4:3). Ioan prezintă 4 semne distinctive ale duhului lui anticrist.

Duhul lui anticrist:

1. *Începe în asociere cu biserica* (1 Ioan 2:9; cf. Fapte 20:28-31). Prin însăși natura lui, duhul lui anticrist operează acolo unde este predicată Evanghelia, pentru că scopul lui este să-L înlocuiască pe Isus – Cel pe care ni-L revelează Biblia – cu un impostor.

2. *Neagă faptul că Isus Hristos este Mesia*. În consecință, acesta neagă unicitatea lui Hristos ca singurul Mântuitor al omenirii din toate epocile (Ioan 1:18; 1 Ioan 2:22).

3. *Neagă doctrina Trinității* – în special în ceea ce privește relația dintre Tatăl și Fiul.

4. *Neagă faptul că Mesia „a venit în trup“* (1 Ioan 4:2,3). Acesta nu recunoaște întruparea Dumnezeului adevărat în Persoana lui Isus din Nazaret. Ca slujitori ai Evangheliei Fiului lui Dumnezeu, noi trebuie „să apărăm creștinismul însuși – credința predicată de apostoli, atestată de martiri, inclusă în crezuri, expusă de părinții Bisericii.“ Mai întâi trebuie să verificăm sursa oricărei puteri spirituale prin Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu și apoi să ne bucurăm de efectele puterii respective.

jutorarea oamenilor din biserică

Partea 2: Un model biblic de consiliere în secolul XXI

DE DONALD A.
LICI

Păstorul sau consilierul trebuie să colaboreze cu cel consiliat ca să evalueze corect situația prezentă, să facă o schiță clară a ceea ce se dorește și apoi să dezvolte strategii pentru o acțiune corespunzătoare.

În articolul anterior din această serie am afirmat că păstorul secolului 21 trebuie să fie ancorat și înrădăcinat în adevărurile și principiile neschimbătoare ale Cuvântului lui Dumnezeu pentru a putea face față problemelor de consiliere din biserică care devin tot mai complexe. Evanghelizarea (mântuirea celor pierduți) și grija pastorală (vindecarea celor mântuiți) reprezintă cele două responsabilități ale bisericii. De asemenea, în articolul precedent au fost examinate calitățile personale ale păstorului/consilierului împreună cu o structură simplă pentru relația de consiliere.

ISUS . . . MINUNATUL CONSILIER

Credincioșii apelează la ajutorul păstorului lor atunci când trec printr-o criză sau experimentează unele dificultăți previzibile ale vieții – același fel de preocupări cu care oamenii au venit și la Domnul Isus. El a fost un ascultător foarte bun și a răspuns în conformitate cu preocupările oamenilor. Tot așa păstorul sau consilierul trebuie să colaboreze cu cel consiliat ca să evalueze corect situația prezentă, să facă o schiță clară a ceea ce se dorește și apoi să dezvolte strategii pentru o acțiune corespunzătoare. Pe scurt, păstorul în calitatea lui de consilier asigură o evaluare realistă a ceea ce poate face consiliatul, ajută la identificarea potențialului neutilizat și îl ajută pe consiliat să folosească oportunitățile nevăzute de el.

RELATIA DE CONSILIERE/AJUTORARE

Calitatea relației dintre păstor și consiliat derivă din empatia sinceră, căl-

dura și autenticitatea păstorului. În plus, consiliatul trebuie să fie încredințat că păstorul are credibilitatea și experiența necesară pentru a înțelege preocuparea care i se prezintă. „Prezența” păstorului în relația de consiliere este rezultatul evlaviei, înțelepciunii, caracterului, integrității și a unei reputații personale a acestuia de a fi unul care păstrează lucrurile care i s-au încredințat.

Relația de consiliere are următoarele etape:

1. Etapa deschiderii. În această etapă se stabilește raportul dintre cei doi, se oferă acceptarea, sunt definite responsabilitățile în relația de consiliere și sunt identificate problemele.

2. Etapa explorării. În această etapă sunt determinate natura, istoria și complexitatea problemei. Sarcinile majore ale acestei etape sunt rezolvarea problemei, luarea deciziilor și planificarea scopurilor.

3. Etapa încheierii. Aceasta include un plan al aplicației, tema de casă, un rezumat al principalelor lucruri învățate, schimbările necesare de comportament și rugăciunea.

Pentru ca fiecare etapă să fie eficientă păstorul trebuie să-și însușească câteva deprinderi sau îndemânări elementare referitoare la participare, ascultare și răspuns.

DEPRINDERI DE PARTICIPARE

Participarea în acest context înseamnă folosirea de către păstor a corpului său, a timpului și spațiului pentru a arăta că acordă atenție consiliatului. Participarea arată că suntem interesați de cealaltă persoană. Dintre elementele acestei participări amintim: sinceritatea, o atitudine deschisă,

înclinarea corpului spre consiliat, contactul privirilor și o atitudine relaxată.

Deprinderile de participare ajută la stabilirea unui echilibru al puterii în relația de consiliere și permit păstorului să observe limbajul non-verbal al corpului consiliatului. Participarea începe din clipa în care consiliatul intră pentru prima dată în birou. Pentru a-l ajuta pe consiliat să se simtă relaxat, este bine să dai mâna cu el și să-i oferi un pahar de apă sau o cafea.

Pastorul înțelept va fi atent la limbajul corpului consiliatului. De exemplu, privirea directă ajută la stabilirea relației. Cum se comportă consiliatul când discutați subiecte stânjenitoare: te privește drept în ochi, are o privire îndrăznească sau privește în altă parte? Ce comunică poziția corpului consiliatului: vigilență fizică, dorința de a rezolva problema sau oboseala? Sunt expresiile feței acestuia în concordanță cu subiectul discutat?

Urmărește tonul vocii consiliatului, rapiditatea cu care vorbește și modul în care respiră. De exemplu, o persoană foarte neliniștită s-ar putea să respire scurt și repede, în timp ce o persoană deprimată s-ar putea să pară că abia mai respiră. Deseori o persoană mânioasă respiră intens când vorbește.

Distanța potrivită dintre cei care discută este de aproximativ un metru-un metru și jumătate. Am avut cupluri care au venit pentru consiliere și s-au așezat la capetele opuse ale canapelei, punând pernițele grămadă între ei. Acest aspect mi-a spus multe despre ei, chiar înainte de a rosti vreun cuvânt. Într-un alt caz de consiliere a unui cuplu, soțul i-a spus soției sale să se așeze pe canapea, iar el și-a tras un scaun și s-a așezat alături de mine. Comportarea sa a arătat că noi, în calitate de „consilieri-colaboratori” ne vom ocupa de problema soției lui.

DEPRINDERI DE ASCULTARE

Iacov 1:19 îi îndeamnă pe credincioși să fie „grabnici la ascultare, înceteți la vorbire, zăbavnici la mânie”. Păs-

torul/consilierul trebuie să asculte cu atenție cuvintele care se spun și modul în care sunt spuse acestea.

1. Urmărește cuvintele relevante.

Care subiecte sunt importante pentru consiliat? Își împărtășește acesta viața interioară, gândurile, sentimentele și alte lucruri semnificative?

2. Urmărește referirile consiliatului la propria persoană. Cât de des se referă acesta la sine însuși? Urmărește cuvinte-cheie de tipul: „dar”, „nu pot”, „nu vreau” și „am nevoie”. Deseori afirmația „nu pot” înseamnă, de fapt, „nu vreau”.

3. Urmărește concepția lui despre Dumnezeu. Cum îl vede consiliatul pe Dumnezeu: ca un Dumnezeu aspru, pretențios și greu de mulțumit? Sau ca unul care acceptă, iartă și iubește? Ajutându-l pe un consiliat să știe că, potrivit lui Dumnezeu, el este demn de iubit și valoros, că poate fi iertat și că se poate schimba înseamnă a-i prezenta o concepție mult mai corectă referitoare la cine este Dumnezeu cu adevărat.

4. Urmărește aspecte semnificative din trecut. Care au fost experiențele formative din viața consiliatului: oameni, evenimente și experiențe semnificative care au contribuit la modelarea concepției sale despre Dumnezeu, despre sine însuși și despre lume?

DEPRINDERI DE RASPUNS

Modul în care răspunde păstorul/consilierul la informațiile prezentate de către consiliat va ajuta sau va împiedica procesul de consiliere. Deprinderile de a răspunde și de a pune întrebări utile în relația de consiliere includ:

1. Tăcerea. În mod uimitor, de multe ori când tăcem, consiliatul continuă să ne ofere informații utile fără ca păstorul/consilierul să fie nevoit să pună „20 de întrebări”. Cât de confortabil te simți în momentele de tăcere? Te surprinzi încercând să umpli fiecare clipă tăcută cu o altă întrebare?

Ajutându-l pe un consiliat să știe că, potrivit lui Dumnezeu, el este demn de iubit și valoros, că poate fi iertat și că se poate schimba înseamnă a-i prezenta o concepție mult mai corectă referitoare la cine este Dumnezeu cu adevărat.

CONTINUARE ÎN PAGINA 26

Schițe de predică

RĂDĂCINA LUI DAVID

Apocalipsa 5:1-5

INTRODUCERE:

Cuvântul *rădăcină* vorbește despre un plan. Rădăcinile sunt sub pământ, la fel ca fundația unei clădiri. Textul din Apocalipsa arată împlinirea tuturor lucrurilor viitoare. Ioan îl numește pe Isus Rădăcina lui David. Venirea lui Isus nu a fost o adăugire la planul lui Dumnezeu, ci fiecare detaliu a fost pregătit și planificat de la întemeierea lumii (Apoc. 13:8).

MESAJ:

Rădăcinile vorbesc despre:

1. Începuturi.

a. *Planul lui Dumnezeu de la întemeierea lumii.*

- (1) Prorocia făcută Evei (Genesa 3:15)
- (2) Continuat prin descendenții lui Avraam (Genesa 22:18)
- (3) Reînnoit prin Iacov (Numeri 24:17)
- (4) Prorocia referitoare la seminția lui Iuda (Genesa 49:10)
- (5) Legat de arborele genealogic al lui Isai (Isaia 11:1)
- (6) Focalizat prin casa lui David (Ieremia 23:5)

(7) Legat specific de o fecioară (Isaia 7:14)

b. *Începuturi ne semnificative (Zaharia 4:10)*

- (1) Planul lui Dumnezeu a început cu un gând
- (2) Ecoul acestuia răsună de-a lungul secolelor

2. Dezvoltarea

a. *Planul dezvoltat (Matei 1:1; Galateni 4:4)*

- (1) Împlinit în prorocia referitoare la Iacov (Luca 3:34)
- (2) Împlinit în prorocia referitoare la Iuda (Luca 3:33)
- (3) Împlinit în prorocia referitoare la Isai (Luca 3:32)
- (4) Împlinit în prorocia referitoare la David (Luca 3:31)
- (5) Împlinit în prorocia referitoare la fecioară (Matei 1:18,24)
- (6) Planul lui Dumnezeu pentru fiecare persoană (Ioan 3:16)

b. *Opoziție față de plan*

- (1) Irod (Matei 2:1-8)
- (2) Iuda Iscarioteanul (Matei 10:4; Psalmul 41:9)
- (3) Trădat pentru 30 de arginți (Zaharia 11:12; Matei 26:15)
- (4) Părăsit (Zaharia 13:7; Marcu 14:50)

c. *Răspunsul lui Dumnezeu în mijlocul opoziției*

- (1) David și Goliat
- (2) Copiii lui Israel care au trecut Marea Roșie
- (3) Căderea Ierihonului
- (4) Golgota
- (5) Ucenicii care au întors lumea pe dos

3. Împlinirea în „Rădăcina lui David“ (Apocalipsa 5:5)

a. *A împlinit procesul răscumpărării.*

b. *A deschis ușa spre viața veșnică*

c. *Isus a cumpărat lumea cu sângele Său*

CONCLUZIE:

Dumnezeu are un plan pentru fiecare viață – un plan înrădăcinat în începuturi slabe, în etape de dezvoltare. Scopul Său ultim pentru fiecare este o viață de dăruire: „În dar ați primit, în dar să dați.“ Rădăcina nu are nici un scop, dacă din aceasta nu crește o plantă. Planta nu are nici un scop, dacă nu furnizează viață pentru altcineva; altfel este o plantă parazită.

—David Cawston, Philadelphia, Pennsylvania

MISIUNE IMPOSIBILĂ

Ioan 4:27-38

INTRODUCERE:

În acest pasaj Isus a introdus scopul misionar al Bisericii – facerea voii lui Dumnezeu: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis, și să împlinesc lucrarea Lui“ (versetul 34).

MESAJ:

1. Facerea voii lui Dumnezeu necesită supunere.

Isus a făcut ceea ce voia Tatăl (versetul 34)

2. Facerea voii lui Dumnezeu necesită cooperare.

Cooperarea este voia lui Dumnezeu (versetul 37)

3. Facerea voii lui Dumnezeu este eficientă.

Isus a vorbit cu o femeie și un întreg sat a fost mântuit. Noi avem nevoie de această abilitate a unei conversații eficiente (versetele 27-30)

4. Facerea voii lui Dumnezeu oferă satisfacție, împlinire.

Poți lucra pentru tine însuși, dar nu vei fi satisfăcut, nu te vei simți împlinit până când nu vei lucra pentru Dumnezeu (versetele 34, 36).

CONCLUZIE:

Unii privesc sarcina misiunii ca pe o misiune imposibilă, însă noi ne putem îndeplini această sarcină dacă rămânem supuși voii lui Dumnezeu și ascultători de el.

—Jay Herndon, Burlingame, California

IUBEȘTE SUFICIENT CA SĂ DAI SUFICIENT

Ioan 3:16

INTRODUCERE:

Dumnezeu a iubit – apoi a dat. Dacă învățăm să iubim, învățăm să dăm.

Se poate că noi nu iubim suficient? Ne motivează dragostea să-i câștigăm pe alții pentru Hristos?

MESAJ:

1. Iubește suficient de mult pentru a auzi.

- Ascultă cu atenție Marea Trimiterie (Matei 28:18-20; cf. Matei 11:15; 13:13; 1 Corinteni 12:17). Oare auzim atât de mult încât nu mai reușim să ascultăm?
- Ascultă strigătele generațiilor de oameni pierduți.

2. Iubește suficient de mult ca să-ți pese.

- O lume pierdută strigă: „O! voi,

care treceți pe lângă mine, priviți și vedeți dacă este vreo durere ca durerea mea. . .” (Plângeri 1:12) Este biserica insensibilă la cei pierduți?

- Dragostea reprezintă o dedicare costisitoare. Dragostea L-a costat pe Isus ceva.
- Biserica trebuie să fie dedicată purtării de grijă a celorlalți:
  - Bisericii trebuie să-i pese că majoritatea populației lumii nu a citit niciodată măcar o pagină din Biblie.
  - Trebuie să-i pese că mii de oameni mor zilnic din cauza foametei.
  - Trebuie să-i pese că majoritatea oamenilor nu au auzit niciodată planul de mântuire a lui Dumnezeu.
- Dragostea are o calitate răscumpărătoare.
  - Dragostea L-a trimis pe

Hristos la cruce.

- Dragostea te determină să-i vezi pe oameni.
- Modul în care îi vezi pe oameni determină modul în care îi tratezi pe oameni.

3. Iubește suficient de mult pentru a împărtăși.

- Iubește suficient de mult ca să dai.
- Iubește suficient de mult ca să dai mai mult decât media.
- Iubește suficient de mult ca să dai până când te doare.
- Iubește suficient de mult ca să dai până când încetează să te mai doară.

CONCLUZIE:

Când vom ajunge la punctul în care am dat destul? (cf. Matei 24:24).

—Howard Cummings, *Aurora, Colorado*

ASPECTE ALE SECERIȘULUI

Luca 4:18, 19

INTRODUCERE:

„Anul de îndurare al Domnului“ se referă la anul de grație. În Vechiul Testament acesta a fost Anul de veselie – al 50-lea an după 7 cicluri de 7 ani. În timpul Anului de veselie, datoriile erau anulate, robii sau scalvii erau eliberați și proprietățile se înapoiau la proprietarii lor inițiali. Anul de veselie oferea fiecăruia o șansă de a lua-o de la capăt.

Hristos a proclamat „anul de îndurare“ drept era sau epoca mântuirii – vremea secerișului.

MESAJ:

Pentru sarcina strănerii recoltei

Duhul Sfânt ne împuternicește să:

1. Discernem nevoile și oportunitățile.

- Există muncă de făcut (Matei 9:36-38; Ioan 4:34).
- Timpul este limitat (Ioan 4:35).
- Răsplătirile sunt veșnice (Ioan 4:36-38).

2. Declarăm adevărul dragostei lui Dumnezeu.

- Noi suntem purtătorii mesajului lui Dumnezeu (Marcu 16:15-16).
- Noi suntem îmbrăcați cu autoritate divină (Marcu 16:17-18).
- Noi suntem încurajați de prezența Sa (Matei 28:19-20).

3. Îvingem strategiile lui Satan.

- Noi cunoaștem planurile lui Satan (Ioan 10:10; 2 Corinteni 2:11; 11:14).
- Avem acces la arme spirituale (Efeseni 6:10-15; Apocalipsa 12:10,11).
- Avem putere să ne împotrivim atacurilor lui Satan (Iacov 4:7; 1 Petru 5:8,9).

CONCLUZIE:

Acesta este un timp de grație, de har. Trebuie să facem lucrările pe care le-a făcut Isus, și lucrări chiar și mai mari (Ioan 20:21).

—Roberta Bonnici, *Chesapeake, Virginia*

*Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele,
pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor.
Atunci a zis ucenicilor Săi: „Mare este secerișul, dar puțini sunt
lucrătorii! Rugați, deci, pe Domnul secerișului să scoată lucrători
la secerișul Lui.” (Matei 9:36-38)*

Luca 4:14-21

INTRODUCERE:

Planul de lucrare a Domnului Isus a fost să predice Evanghelia la cei săraci, să propovăduiască robilor de război eliberarea și să vestească anul de îndurare a Domnului. El i-a atins pe cei care sufereau – cei cu inima zdrobită, cei orbi și cei apăsați.

MESAJ:

Pentru a participa la îndeplinirea planului de lucrare al lui Isus noi nu numai că vom predica dar îi vom și ajuta pe cei care suferă în următoarele moduri:

1. Participând la satisfacerea nevoilor omenești (Matei 25:35-40).

- a. Isus a vorbit despre chestiunile de bază ale vieții (versetele 35,36).
- b. Atitudinea noastră față de cei care suferă revelează atitudinea noastră față de Hristos (versetul 40).
- c. Participarea la satisfacerea nevoilor omenești este o carac-

teristică a celor neprihăniți (versetul 37).

- d. Acceptarea și aprobarea Împăratului însoțesc activitatea de binefacere.

2. Practicând religionea curată și neîntinată (Iacov 1:27).

- a. Văduvele și orfanii – cel lipsiți de drepturi – se bucură de o mare prioritate înaintea lui Dumnezeu (Marcu 16:15-16).
- b. Necazurile sunt experiențe obișnuite pentru cei neajutorați.
- c. „A cerceta“ înseamnă a te îngriji de ei sau a-i ajuta.

3. Dovedind realitatea credinței (Iacov 2:14-16).

- a. Credința plus muncă înseamnă profit.
- b. Cuvintele lipsite de acțiune sunt un răspuns obișnuit dat nevoilor.
- c. Oamenii care suferă răspund rareori la Evangheliie, dacă aceasta nu este însoțită de vreun ajutor tangibil.
- d. Nu trebuie să existe nici un conflict între împlinirea

nevoilor spirituale și a celor fizice.

4. Dând dovadă de o compasiune asemănătoare cu cea a lui Hristos (Romani 12:20; 1 Ioan 3:17).

- a. Tensiunea apare între cei ce au și cei care nu au.
- b. Domnul așteaptă ca poporul Său să răspundă la nevoi atunci când sunt conștienți de ele.
- c. Lui Dumnezeu Îi place să lucreze în viața celor care dau dovadă de compasiune.
- d. Urmașii lui Isus sunt chemați să ofere ajutor atât credincioșilor și necredincioșilor care trec prin greutateți.

CONCLUZIE:

În lumea noastră există mulțimi de oameni care suferă – oameni fără speranță. Credincioșii au oportunitatea să le ofere ajutor și speranță prin Evangheliie care atinge întreaga persoană.

—Earl Baldwin, Lutherville, Maryland

CONTINUARE DIN PAGINA 23

2. Acceptarea. O mișcare afirmativă a capului, un „da“ sau „înțeleg“ îl ajută pe consiliat să își dea seama că este ascultat. Nu uita că acceptarea nu înseamnă în mod necesar că ești de acord cu consiliatul sau că îi aprobi alegerile. Deseori Isus a fost un model al acceptării oamenilor, chiar și atunci când El le-a dezaprobat comportarea.

3. Reflectarea/reformularea. Mulți consiliați vorbesc fără a auzi, de fapt, ceea ce tocmai au spus. Reflectarea sau reformularea de către consilier a ceea ce a spus consiliatul (prin simțăminte și ton) îi permite acestuia din urmă să confirme sau să-și modifice afirmațiile.

4. Clarificarea. Afirmații sau

întrebări de felul: „Explică-mi ce înțelegi prin . . .“; „În ce mod?“; „Tocmai ai spus că erai furios. Ce înseamnă asta pentru tine?“; „Spune același lucru într-un mod diferit“, sunt toate exemple prin care se poate obține o clarificare.

5. Rezumatul. Rezumatul are rolul de a lega gânduri, sentimente și comportări importante și probabil este partea cea mai eficientă a unei sesiuni de consiliere. Rezumatul este folosit la începutul sesiunilor următoare, în timpul sesiunii de consiliere și la sfârșitul sesiunii. Regula este următoarea: nu lăsa să fie prezentat mai mult material decât poate fi rezumat într-un mod corespunzător. Rugăciunea de la sfârșitul unei sesiuni servește

drept rezumat al chestiunilor importante abordate în timpul consilierii și îl ajută pe consiliat să simtă că nu este singur în procesul schimbării.

Deprinderile de participare, ascultare și răspuns te vor ajuta extraordinar de mult în lucrarea ta importantă de consiliere. În următorul număr vor fi prezentate două modele importante de schimbare a comportării: rugăciunea (în legătură cu răni trecute) și dezbrăcarea de omul cel vechi/îmbrăcarea cu omul cel nou (pentru abordarea păcatelor și ispitelor obsedante).

Donald A. Lichi, Ph.D., este vicepreședintele executiv al organizației EMERGE Ministries, Inc., Akron, Ohio, SUA.

Cărți John C. Maxwell la Life Publishers

Începând din anul 2000 Editura Life Publishers a colaborat cu EQUIP, o organizație internațională nonprofit fondată de John C. Maxwell, publicând materialele pe care aceasta le-a folosit la conferințele intitulate „Conducerea în secolul XXI”, care au avut ca scop dezvoltarea deprinderilor de conducere ale lucrătorilor din biserică. Începând din toamna aceasta colaborarea noastră s-a extins și, ca urmare, putem să și distribuim cărțile pe care le-am publicat pentru EQUIP. Prezentăm mai jos aceste cărți împreună cu prețurile lor individuale precum și pentru seturi.

Cele 21 de legi incontestabile ale conducerii

(copertă cartonată și supracopertă,
234 pag., 14,5 x 21 cm)

Cele 21 de legi ale conducerii - Ghidul de studiu (96 pag., 21 x 29,5 cm)

Parteneri în rugăciune
(180 pag., 14 x 20,5 cm)

Preț
individual
80.000 lei

69.000 lei

63.000 lei

Set: 175.000 lei

Cele 17 legi indiscutabile ale muncii în echipă
(288 pag., 14 x 20,5 cm)

Cele 17 legi ale muncii în echipă - Ghidul de studiu
(96 pag., 21 x 29,5 cm)

110.000 lei

69.000 lei

Set: 150.000 lei

Calitatea de mentor, de Tim Elmore
(220 pag., 14 x 20,5 cm)

Instruirea mentorilor - Ghidul de studiu
(64 pag., 21 x 29,5 cm)

75.000 lei

69.000 lei

Set: 115.000 lei

Cele mai eficiente 21 de minute din ziua unui lider
(384 pag., 14 x 20,5 cm)

Cele 21 de legi ale conducerii - Programa mentorului
(64 pag., 21 x 29,5 cm)

120.000 lei

69.000 lei

Set: 160.000 lei

Atât pentru informații suplimentare referitoare la aceste cărți, cât și pentru a le comanda ne puteți contacta în unul dintre următoarele moduri:

LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL

Str. Ady Endre, nr. 33, 3700 Oradea, România, Tel. (0259) 136264, (0744) 624236, Fax (0259) 447180

E-mail: liferom@rdslink.ro, Web site: www.liferomania.ro

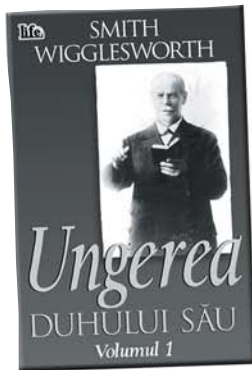
Notă: Editura Life Publishers International își rezervă dreptul de a modifica aceste prețuri fără o notificare prealabilă.

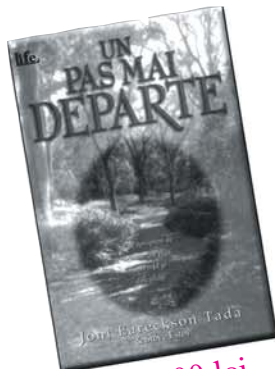
82.000 lei

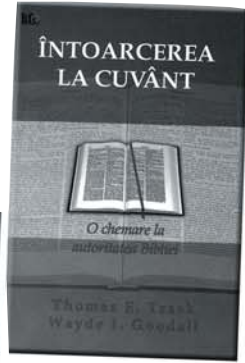
89.000 lei

75.000 lei

65.000 lei

55.000 lei

55.000 lei

350.000 lei (COPERȚI MOI)

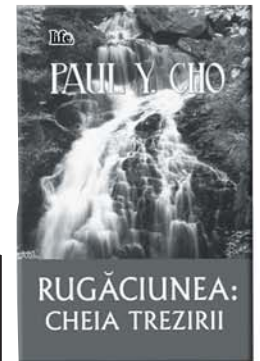
92.000 lei

60.000 lei

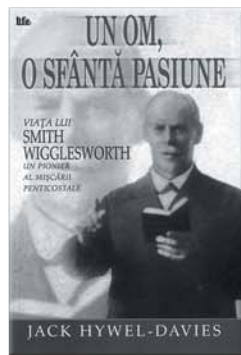
95.000 lei

75.000 lei

81.000 lei

63.000 lei

79.000 lei

45.000 lei

79.000 lei

79.000 lei

63.000 lei

65.000 lei

OFERTA

life

PUBLISHERS INTERNATIONAL

Str. Ady Endre, nr. 33 3700 ORADEA, România
☎ (0259) 13 62 64; 0744/62 42 36 fax: (0259) 44 71 80
E-mail: liferom@rdslink.ro, website: www.liferomania.ro

NOTĂ: Editura Life Publishers își rezervă dreptul de a modifica aceste prețuri fără o notificare prealabilă.

Stimate păstor sau lucrător,

Fie ca binecuvântarea și harul Domnului să vă însoțească întotdeauna.

Pentru noi este o bucurie să vă putem trimite cel de-al unsprezecelea număr al revistei RESURSE SPIRITUALE despre importanta temă a Închinării și laudei. Suntem încredințați că articolele vă vor încuraja și inspira în credința că Dumnezeu poate face o lucrare extraordinară prin Duhul Sfânt în biserica voastră. În prezent revista RESURSE SPIRITUALE este distribuită la 2.000 de păstori, conducători creștini și studenți de la institutele biblice din întreaga Românie.

Pentru a vă sluji mai bine, noi, cei de la Life Publishers, am luat recent decizia de a expedia revista RESURSE SPIRITUALE direct la fiecare lucrător din lista de adrese de care dispunem. În felul acesta veți primi mai repede propriul exemplar al revistei. De asemenea vom continua să trimitem mai multe exemplare institutelor și colegiilor biblice precum și celor care solicită exemplare ale revistei pentru diaconi și conducătorii de biserici.

Unii ne-au întrebat cum ar putea participa la sprijinirea tipăririi acestei reviste. Dacă faceți parte din această categorie, puteți trimite o donație de 15.000 lei pentru următorul număr al revistei care va avea tema CONDOCEREA SLUJITOARE. Dărnicia dumneavoastră ne va încuraja foarte mult să continuăm să publicăm această revistă și vom aprecia sprijinul dvs. la efortul de edificare a lucrării lui Dumnezeu din România.

Donația poate fi depusă în contul nr. 874.1/ROL al lui LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL, deschis la BCR Oradea.

Pentru cei care doresc să împărtășească aceste articole cu lucrătorii creștini din biserica lor suntem gata să le trimitem exemplare suplimentare ale revistei, în limita stocului disponibil. Pentru aceasta ne puteți suna sau scrie la adresa următoare:

LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL
Str. Ady Endre, nr. 33, 3700 Oradea, România
Tel. (0259) 136264, (0744) 624236, Fax (0259) 447180
E-mail: liferom@rdslink.ro, Web site: www.liferomania.ro

În încheiere, dorim să vă mulțumim pentru înțelegerea dumneavoastră și pentru sprijinul acordat acestui efort spiritual. Singura noastră dorință este să putem contribui la zidirea și îmbogățirea cititorilor revistei RESURSE SPIRITUALE.

Colectivul de redacție

ÎNCHINAREA POATE FI O MĂRTURIE

Închinarea este o mărturie puternică pentru cei necredincioși dacă prezența lui Dumnezeu este simțită și dacă mesajul poate fi înțeles. În Faptele Apostolilor 2, în ziua de Rusalii, prezența lui Dumnezeu a fost atât de puternică în serviciul de închinare a ucenicilor încât a atras atenția necredincioșilor din întreaga cetate. Fapte 2:6 spune că «...mulțimea s-a adunat». Știm că trebuie să fi fost o mare mulțime pentru că 3.000 de oameni au fost mântuiți în acea zi.

De ce s-au convertit acei 3.000 de oameni? Pentru că au simțit prezența lui Dumnezeu și au înțeles mesajul. Aceste două elemente sunt esențiale pentru ca închinarea să fie o mărturie. În primul rând, prezența lui Dumnezeu trebuie să fie simțită în timpul serviciului. Mai mulți oameni sunt câștigați pentru Hristos pentru că simt prezența lui Dumnezeu decât datorită tuturor argumentelor noastre apologetice combinate. Puțini oameni sunt câștigați pentru Hristos pe baza unor temeuri pur intelectuale sau poate chiar nici unul. Prezența simțită a lui Dumnezeu este cea care topește inimi și dărâmă bariere intelectuale.

În același timp și închinarea și mesajul trebuie să poată fi înțelese. La Rusalii, Duhul Sfânt a tradus în mod miraculos mesajul în cuvinte pe care toți cei prezenți le-au înțeles. Mulțimea de necredincioși a spus: «îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate pe care le-a făcut Dumnezeu!» (Fapte 2:11; NCV, sublinierea ne aparține). Această abilitate de a înțelege i-a făcut să se convertească. Chiar dacă prezența lui Dumnezeu a fost evidentă în cadrul serviciului, ei nu ar fi știut ce să facă dacă n-ar fi înțeles mesajul.

Există o strânsă legătură între închinare și evanghelizare. Scopul evanghelizării este să producă închinători ai lui Dumnezeu. Biblia ne spune că «astfel de închinători dorește și Tatăl» (Ioan 4:23).“

Citat din cartea *Biserica - o pasiune, o viziune*, de Rick Warren,
publicată de Editura Life Publishers International